0151

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ
Τεύχος # 19,5 (e-version) // Απρίλιος 2020

Η ΣΥΜΜΕΤΡίΑ ΔΥΟ ΑΣύΜΜΕΤΡΩΝ ΠΟΛέΜΩΝ

(ή η πρόβα τζενεράλε ενός «κανονικού»)

τι είναι το 0151

Το σκεφτήκαμε από τον εβραϊκό συνοικισμό «151» που ιδρύθηκε, μετά την μεγάλη πυρκαγιά της πόλης, στις παλιές εγκαταστάσεις ενός ιταλικού στρατιωτικού νοσοκομείου της Θεσσαλονίκης με τον κωδικό 0151. Το 1931 έλαβε χώρα το μεγαλύτερο αντισημιτικό πογκρόμ στον ελλαδικό χώρο, από τους έλληνες φασίστες της «3Ε», με κρατική υποστήριξη, εναντίον του εβραϊκού συνοικισμού «Κάμπελ». Αυτό που δεν είναι τόσο γνωστό είναι ότι η αρχική φιλοδοξία των φασιστών ήταν να κάψουν και τον «151», στον οποίο έμεναν πέντε χιλιάδες άνθρωποι περίπου, οι περισσότεροι εκ των οποίων σιωνιστές και σοσιαλιστές εβραίοι. Ο «151», όμως, τοποθετούνταν –σε αντίθεση με το Κάμπελ– μεταξύ άλλων εβραϊκών συνοικισμών και διέθετε τις δικές του περιπόλους αυτοάμυνας. Όταν στα τέλη του Ιούνη εκείνης της χρονιάς, οι περίπου 500 φασίστες της «3Ε» έφτασαν στα σύνορα του 151, τους υποδέχτηκαν εκεί μπόλικοι χαμάληδες, μικροπωλητές, αθλητές, λιμενεργάτες, καπνεργάτριες και αχθοφόροι μεταξύ άλλων, για να τους περιποιηθούν. Το ξύλο που φάγαν οι φασίστες ήταν κι αυτό μπόλικο και η απόκρουση, αν δεν την είχε σκιάσει το κάψιμο του Κάμπελ, αναμφίβολα θα έστεκε σήμερα ως η σαλονικιώτικη εκδοχή της μάχης της Cable Street, όπου οι εβραίοι του ανατολικού λονδίνου είχαν ανακόψει, αντίστοιχα, πέντε χρόνια αργότερα τους άγγλους φασίστες του Μόζλεϊ. Κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής το «151» μετατράπηκε σε γκέτο, ενώ μετά την εκκένωσή του λεηλατήθηκε από τους έλληνες. Το 151 συμβολίζει, λοιπόν, ένα πρόσκαιρο ανάχωμα στον ελληνικό φασισμό. Αποτελεί, παράλληλα, μια σοβαρή υπενθύμιση για το ότι η επιβίωσή μας δεν πρέπει να επαφίεται στις προσευχές αλλά στην οργανωμένη αυτοάμυνα των κοινοτήτων.

Θα το καταλάβετε διαβάζοντάς το, ότι το έντυπο αυτό δεν τα πάει καλά με τον φασισμό, τον εθνικισμό, τον ρατσισμό και τον αντισημιτισμό αυτής εδώ της κοινωνίας, του κράτους της και των νεοναζί της. Συμβαίνει αυτό τόσο γιατί δεν γουστάρουμε τέτοιου είδους ντόπια φρούτα όσο και από ανάγκη. Το έντυπο αυτό, βλέπετε, φτιάχνεται από αντιφασίστ(ρι)ες κάθε φύλου, σεξουαλικού προσανατολισμού και καταγωγής, με χαρτιά ή χωρίς. Τούτη εδώ η δομή είναι αυτόνομη. Δεν τα πάει καλά με κόμματα, αριστερά ή δεξιά, με τα μίντια κι άλλες διαμεσολαβήσεις. Κι έχει πολλούς λόγους να το κάνει. Αλλά και τρεις συγκεκριμένους, πάνω στους οποίους βρεθήκαμε αρχικά: Δεν θα βρείτε εδώ μέσα κείμενα που να περιέχουν γλειψίματα για κάποιον 'ελληνικό λαό' που ξαφνικά τον βάρεσε η κρίση και έγινε φασίστας. Δεν θα βρείτε εδώ μέσα αράδες που θα περιγράφουν τους μετανάστες σαν κάποιου είδους 'πρόβλημα'. Και, από την άλλη, θα βρείτε εδώ πολλά που θα 'χουν να κάνουν με αυτόνομη οργάνωση και λόγο, τα οποία επιπλέον θα επιδιώκουν να κάνουν το έντυπο περισσότερο έναν τόπο ζύμωσης και διασποράς του μικροβίου ενός μαχητικού κι ανθελληνικού αντιφασισμού παρά ένα θεωρητικό όργανο πολιτικής γραμμής.

Για επικοινωνία μαζί μας
γνώμες, ανταποκρίσεις και κριτικές
μη διστάσετε!
Στέλνετε μας στο
0151@espiv.net
Τα υπόλοιπα δικά μας θα τα μαθαίνετε και
από εδώ
https://0151.espivblogs.net/

≠

Σχεδόν κανείς δεν ήταν τόσο μουρλός για να κάνει κριτική στις μηχανές αναζήτησης πριν την εποχή της καραντίνας. Οι διστακτικές προειδοποιήσεις πως οι μηχανές αναζήτησης σου βρίσκουν αυτό που ήδη ψάχνεις και, άρα, κατασκευάζουν το "αναζητούμενο" έμοιαζαν με αλαμπουρνέζικη μετα-δομιστική γλώσσα, συνωμοσιολογικό μαρξισμό και μεθοδολογικές ενστάσεις κάποιου που κάνει κριτική της επιστήμης, δηλαδή μαλακίες. Όταν όμως στο αγαπημένο και πιστό μας ρομποτάκι-γκουγκλ αρχίζουν να κάνουν την εμφάνισή τους ελληνικές σημαίες, αφιερώματα στους μπατσοστρατιωτικούς και τους κοινωνικούς επιστήμονες και μαθηματικούς που φτιάχνουν διαγράμματα και καμπύλες για τον ιό που μας λέει να κάτσουμε σπίτια μας, αλαμπουρνέζικη, συνωμοσιολογική και μαλακία γίνεται η πραγματικότητα. Δηλαδή, διατηρείστε την ψυχραιμία σας, δεν το χάσαμε ακόμα τελείως! Δεν ήταν ούτε ένα ούτε δύο τα ρεύματα σκέψης στην ιστορία που αμφισβήτησαν τις γνωσιολογικές βάσεις της επιστήμης, της τεχνολογίας, της ιατρικής και της κρατικής εξουσίας! Αν δεν μας πιστεύετε, γκουγκλάρετέ το!

Ξεκινήσαμε να γράφουμε ένα κείμενο για την κατάσταση που τρώμε στη μάπα τους τελευταίους δύο μήνες κοντά. Ξεκινήσαμε με χαμηλές προσδοκίες, κάνοντας αυτό που ξέρουμε καλύτερα και αυτό που θα περίμενε κανείς από το σινάφι μας μέσα από ένα αντιφασιστικό περιοδικό. Να «φωτίσουμε», όπως είπε ένας σύντροφος, αυτό που χάνεται μέσα στον πάταγο των γεγονότων. Να δείξουμε ότι η φωτεινή επιγραφή από νέον που αναβοσβήνει και σε αυτή την «κρίση» πατάει με γερά πόδια πάνω στην **εθνική ενότητα** και το **ρατσισμό** αλλά και τις λιγοστές αντιστάσεις απέναντί τους. Το «κείμενο» κατέληξε να μοιάζει με μπροσούρα (τριάντα-κοντά-σελίδες-χωρίς-φωτογραφίες-και-στήσιμο) και τώρα πρέπει να σας γράψουμε ένα εισαγωγικό εδώ στην αρχή που να λέει τι σας περιμένει. Για λόγους μεθοδολογικούς χωρίσαμε τις σκέψεις μας σε τέσσερα κομμάτια.

Στο πρώτο κομμάτι που ακολουθεί αμέσως μετά από το εισαγωγικό είναι που καταλάβαμε ότι δεν γίνεται να γράψει κανείς κάτι για το σήμερα δίχως να λαμβάνει υπόψη το τι συμβαίνει στον κόσμο –πρέπει να επιμείνουμε, όπως κάναμε και στο προηγούμενο κείμενο, στο **πως διαχειριζόμαστε αυτή τη σχέση του τι συμβαίνει στην ελλάδα με το τι συμβαίνει σε επίπεδο δια-κρατικών ανταγωνισμών**. Προσέχτε, οι λέξεις είναι προσεκτικά επιλεγμένες, δεν λέμε «παγκόσμιο», λέμε «δια-κρατικούς ανταγωνισμούς». Σίγουρα είμαστε πολύ μακριά από το να προσπαθούμε να τα πούμε όλα. Αντ' αυτού επαναλαμβάνουμε μερικά βασικά που πρέπει να έχουμε υπόψη και «βγαίνουν εύκολα» από την καλά θεμελιωμένη εμπειρία μας σε αυτή την άκρη των νότιων Βαλκανίων.

Στην πρώτη ενότητα του κειμένου περιγράφουμε αναλυτικά το **τι συνιστούν στην πράξη οι πολιτικές επιδημιολογίας που αναπτύχθηκαν από το ελληνικό κράτος σε σχέση με όσους κοινωνικά περισσεύουμε** (και) σε εποχές καπιταλιστικής κρίσης: μετανάστ(ρι)ες, Ρομά και Ρομνί, άτομα φυλακισμένα σε κέντρα κράτησης μεταναστών, φυλακές, ψυχιατρεία αλλά και ολόκληρες γεωγραφικές περιοχές στη Θράκη, άτομα με ειδικές ανάγκες και, βέβαια, τη νέα βιοπολιτική κατηγορία των «αντι-κοινωνικών ατόμων». Μάνι-μάνι, όλοι και όλες οι παραπάνω συνιστούν ένα ευμέγεθες ποσοστό του πληθυσμού. Δεν ξέρουμε πως αλλιώς να σας το πούμε για να γίνει πιο κατανοητό, αν δεν γίνεται ήδη από την απαρίθμηση των υπό έλεγχο πληθυσμών, αλλά όλο αυτό μας **θυμίζει λίγο Χίτλερ!** Και έχουμε τη γνώμη πως η εστίαση από πλευράς μας στο πως θα είμαστε «σωστοί, υπεύθυνοι και κοινωνικοί πολίτες», είναι βούτυρο στο ψωμί των επιδημιολόγων και των μπάτσων.

Στη δεύτερη και μεγαλύτερη ενότητα του κειμένου ασχολούμαστε με τον άλλο «ασύμμετρο» πόλεμο του κράτους, ταυτόχρονα ενάντια στην Τουρκία και τους μετανάστες που προσπαθούν να μπούνε στη χώρα. Περιγράφουμε εξίσου αναλυτικά ό,τι εμφανίστηκε στην ειδησεογραφία τους τελευταίους μήνες, **εκθέτοντας το μέγεθος της φασιστοειδούς βίας που εξαπολύθηκε ενάντια σε μη-έλληνες από το κράτος και τους εθελοντές του (εντός ή εκτός εισαγωγικών).** Σε σημεία τόσο της πρώτης όσο και της δεύτερης ενότητας μιλάμε για τα καινοτόμα όπλα που χρησιμοποιεί το ελληνικό κράτος στους δύο απόλυτα συμμετρικούς «ασύμμετρους πολέμους» του, όπως π.χ. **τα αληθινά πυρά κατά μεταναστών, μέχρι την επίσημη δημιουργία περίκλειστων και φρουρούμενων χώρων-γκέτο, έως και την άγρια εκμετάλλευση των έγκλειστων μεταναστών στα στρατόπεδα κράτησης για να καλύψουν τις άδειες θέσεις εργασίας** στα κωλοχώραφα των ελληνικών αφεντικών. Και στις δύο αυτές ενότητες, επίσης, δίνουμε έμφαση στις αντιστάσεις που εμφανίστηκαν τόσο από τους Ρομά όσο και από τους μετανάστες στους πολέμους που διεξάγει εναντίον τους η ελλάδα. Δεν περιμέναμε, βέβαια, από άλλους να ξεκινήσουν να αντιστέκονται στα φασιστοειδή μέτρα.

Στην τρίτη και τελευταία ενότητα του «κειμένου» μιλάμε κυρίως **για την ελληνική αριστερά: τις θέσεις που πήρε στο πλαίσιο των δύο αυτών υποτιθέμενων «ασύμμετρων πολέμων», το πώς διευκόλυνε τα κρατικά μέτρα, το πώς τα ενισχύει και τα περιφρουρεί και το πώς τα κάνει να φαίνονται απαραίτητα για λόγους υγείας και εθνικής ασφάλειας!** Στο κλείσιμο του κειμένου σας κάνουμε πάλι μια σούμα, μοιραζόμαστε κάποιες σκέψεις για το μέλλον και κάποιους προβληματισμούς και υπενθυμίζουμε ότι έχουμε πολλά να κάνουμε που είναι πολύ πιο χρήσιμα από το να ζητάμε «περισσότερες Μ.Ε.Θ.»

Καθώς τα κρατικά μέτρα για τον ιό αναπτύσσονται σε όλη τους τη ζοφερότητα σε περίπου 100 (από τα συνολικά 200) κράτη του πλανήτη, γίνεται όλο και πιο φανερό ότι ο ιός σε κάθε εθνικό περιβάλλον γίνεται αντιληπτός με διαφορετικούς τρόπους και τα μέτρα εναντίον του προσαρμόζονται στις ιδιαίτερες εθνικές τους εκδοχές. Η φάση σχεδόν σε όλο τον πλανήτη είναι «open mics»: στην Ολλανδία και τη Σουηδία σε αντίθεση με την Ελλάδα –η οποία κατάργησε τον περιβόητο σκληρό πυρήνα του Συντάγματός της εν μία νυκτί– δεν υπάρχει ακόμα lock down· στις ΗΠΑ και την Αγγλία ακολουθείται διαφορετική εργασιακή πολιτική σε σχέση με την Ιταλία και την Ισπανία· στη Νότια Κορέα θα φοράνε, λένε, συσκευές εντοπισμού σε όσους παραβιάζουν την καραντίνα, ενώ στην Κίνα ενισχύουν την «προληπτική» καταστολή· στο Ισραήλ η απαγόρευση κυκλοφορίας προσαρμόστηκε στα 100 μέτρα απόσταση από το σπίτι ενώ στην Τσετσενία προτάθηκε να εκτελούνται οι «αντι-κοινωνικοί» –και στις Φιλιππίνες οι μπάτσοι εκτέλεσαν ήδη έναν άνθρωπο επειδή δεν φορούσε μάσκα στο δρόμο· στην Αλβανία και στο Μαρόκο βγήκαν τα άρματα του στρατού στο δρόμο ενώ στο Κόσσοβο έπεσε και η κυβέρνηση εν μέσω κρίσης με τον πρόεδρο της δημοκρατίας· στη Γερμανία (που αλλού;) γίνεται έρευνα για όσους αναπτύσσουν ανοσία ώστε να εκδοθεί μια άδεια απαλλαγής για αυτούς από τα περιοριστικά μέτρα· στη Βραζιλία ο ακροδεξιός Μπολσονάρο έφαγε πραξικόπημα από τον στρατό, ενώ στην Ουγγαρία καταργούν το κοινοβούλιο για όλο το 2020 με την κυβέρνηση να αποκτά ουσιαστικά δικτατορικές εξουσίες. Σε διάφορες χώρες σκοτώνουν φυλακισμένους που εξεγείρονται, ενώ σε άλλες αρχίζει να εφαρμόζεται η υπό όρους αποφυλάκισή τους. Το κάθε κράτος, ανάλογα με τα πατροπαράδοτα έθιμά του, προτείνει και κάτι. Η μάνα του καπιταλισμού Αγγλία πρότεινε αρχικά «ανοσία αγέλης», γιατί λέει ο Μπόρις Τζόνσον θυμήθηκε τον μαλθουσιανισμό· οι χώρες του «πρώην υπαρκτού» δικαιώνουν, λέει, επιτέλους τον Μάο και την πρώτη διδάξασα Κίνα. Η κατάσταση θυμίζει σε πολλές της πλευρές την περίπτωση της συζήτησης και των μέτρων «ενάντια στην τρομοκρατία» που ξεκίνησε το 2001 μετά το χτύπημα στους Δίδυμους Πύργους: πανικός και προπαγάνδα στις κατώτερες τάξεις, συζήτηση περί αόρατων, εσωτερικών εχθρών πασπαλισμένη με ρατσιστικές συνδηλώσεις, ψήφιση ολοκληρωτικών μέτρων για το καλό της πατρίδας και του πολιτισμού «μας», προετοιμασία πολέμων και συμμαχίες πάνω σε αυτή τη βάση. [1] Η κατάσταση, επίσης, συνοδεύεται και από μια άλλη κοινή αντίληψη μεταξύ όλων των κρατών: κλείνουν τα σύνορά τους, προστατεύουν –όχι τους πληθυσμούς τους!– αλλά τα εθνικά τους προϊόντα και νομίσματα, αναδιαρθρώνουν την οικονομία τους, επιβάλλουν προστατευτισμό, βρίζουν τους… «κοσμοπολίτες» και ποντάρουν επιτυχώς μέχρι στιγμής στην εθνική τους συσπείρωση.

Τα παραπάνω, όμως, επιβεβαιώνουν κατά βάση τη σχετικότητα της πρόσληψης του ιού με βάση τις ανάγκες και τα συμφέροντα, τις πολιτικές και δια-κρατικές κατευθύνσεις και την ιστορία του κάθε εθνικού κράτους. Αυτό ακριβώς είναι που σημαίνει ότι ο ιός χρησιμοποιείται σε τέτοιο βαθμό από το κάθε κράτος που το να μιλιέται η σημερινή κατάσταση ως «ασθένεια» αποτελεί νερό στο μύλο των κρατικών πολιτικών. Σημαίνει περαιτέρω ότι τα διάφορα κράτη συνεχίζουν τις προηγούμενες πολιτικές τους, ορμάνε στα απωθημένα τους και επεκτείνουν τις φιλοδοξίες τους σε ένα νέο περιβάλλον κρίσης, στο οποίο έχουν χρίσει τον εαυτό τους ως τον μόνο αρμόδιο να μιλά και να δρα. **Η «κρίση του ιού» είναι ουσιαστικά η πολιτική διαχείριση της κρίσης του**. Ο ιός είναι κατασκευασμένος τόσο ως βιολογία όσο και ως κοινωνικό-πολιτικό καθεστώς από τα κράτη· κατασκευασμένος δεν πάει να πει ότι είναι ψεύτικος, αλλά σημαίνει ότι τα κράτη διαμορφώνουν το πώς θα διαχειρίζονται την κρίση και το πώς εμείς θα μιλάμε για αυτήν. Δεδομένων των παραπάνω, η κρίση του κορωνοϊού, όπως κάθε κρίση παλιότερη, είναι ένα κλειδί-πασπαρτού για κάθε πόρτα που τα κράτη έβρισκαν δύσκολο να ανοίξουν σε σχέση με τις αναμενόμενες αντιπαραθέσεις στο εσωτερικό τους. Γνωρίζουμε από προηγούμενες κρίσεις στην Ελλάδα και αλλού (π.χ. οικονομία, μετανάστες-πρόσφυγες), ότι αυτές ονομάζονται «κρίσεις» όταν το θέλει το κράτος, αλλιώς περνούν απαρατήρητες. Γι' αυτό, έχουμε επιλέξει να μιλήσουμε κυρίως για την ελληνική περίπτωση· αφενός επειδή προσπαθούμε να καταλάβουμε πρωτίστως το τι συμβαίνει εδώ αφετέρου επειδή την γνωρίζουμε καλύτερα.

Είπαμε στο προηγούμενο κείμενό μας ότι το γενικό κρατικό διακύβευμα στην ελληνική περίπτωση φαίνεται –για τρίτη φορά στη δεκαετία 2010-2020, μετά τη φάση των «πλατειών» το 2010-2012 και τη φάση του δημοψηφίσματος το 2015– να είναι η πλήρης «ταύτιση συμφερόντων λαού και κράτους». Σε αντίθεση, μάλιστα, με τα προηγούμενα επεισόδια αυτής της σειράς κρίσεων, σήμερα φαίνεται το κράτος να παρουσιάζεται πολύ πιο συμπαγές και να μη διαφαίνεται στον ορίζοντα πολιτικός αντίλογος ή κοινωνική στάση εναλλακτική από το «πλένε τα χέρια σου και κάτσε σπίτι». Αυτή η εκκωφαντική μοναξιά που νιώθαμε είναι ακόμα πιο περίεργη για εμάς αφού στο παρόν κλίμα εθνικής ομόνοιας γύρω από τον «ιό» έχει πνιγεί και η στάση του ελληνικού κράτους και του ρατσιστικού όχλου απέναντι στους μετανάστες. Εξάλλου, αυτό που παρουσιάστηκε από τον πρωθυπουργό ως «πόλεμος ενάντια στον αόρατο εχθρό του κορωνοϊού», διαδέχθηκε τον «υβριδικό πόλεμο» που του κήρυξε υποτίθεται η Τουρκία διαμέσου των «μεταναστευτικών ροών» –κάτι που, βέβαια, δεν έχει καμιά διαφορά από το τι έκανε το ελληνικό κράτος κατά τη διάρκεια όλης της προηγούμενης εικοσαετίας μέσω ανοιχτών θαλάσσιων συνόρων για τους μετανάστες προς την Ιταλία (από την Ηγουμενίτσα και την Πάτρα), εναέριων συνόρων προς τη Γερμανία και εδαφικών συνόρων στη μαζική περίπτωση της Ειδομένης. Το ότι, όμως, η μία «ασύμμετρη απειλή» του ιού 'κουμπώνει' με την άλλη «ασύμμετρη απειλή» από τους μετανάστες και την Τουρκία, δείχνει κατά βάση πόσο συμμετρικές είναι μεταξύ τους σε αυτή τη συγκυρία για το ελληνικό κράτος η εσωτερική πειθάρχηση, η επιθετική ατζέντα στην εξωτερική πολιτική του και η διαχείριση των μεταναστευτικών πληθυσμών. Οι κρατικές εντολές είναι απολύτως συμμετρικές μιας και ο στόχος τους είναι να σκάσουν οι πάντες στο εσωτερικό και να πειθαρχήσουν αναλόγως της θέσης τους στον πάτο σε μια πρωτόγνωρη επίθεση καθώς και να τραβηχτούν οι διακρατικές συμμαχίες του ελληνικού κράτους ενάντια στην Τουρκία. Οι κρατικές εντολές είναι συμμετρικές γιατί είναι εντολές πολεμικής περιόδου. Η πύκνωση της βίας που δεχόμαστε –και τείνει να εμφανίζεται ως αόρατη και δίκαιη λόγω «δημόσιας υγείας»– θα αναλυθεί παρακάτω ξεχωριστά.

[1] Και βέβαια η διασπορά φόβου εκ μέρους του κράτους και των επιστημόνων του έχει παίξει συνδυαστικά στα θέματα της δημόσιας υγείας και της τρομοκρατίας με αφορμή τις επιθέσεις με «άνθρακα». Βλ. και *Η Προέλαση της Πανούκλας: Βιολογικός Πόλεμος και Παγκόσμια Δημόσια Υγεία* των *Critical Art Ensemble*, μετάφραση και έκδοση της Λέσχης Κατασκόπων του 21ου αιώνα, 2007. Ολόκληρο το βιβλίο μπορείτε να το βρείτε ηλεκτρονικά.

“Θλιμμένοι γέροι μες την παιδική χαρά
Να χαιρετούν τον θάνατο ναζιστικά
Παιδιά κουμπιά πατάν κουμπιά και όλη η ζωή μας πια γυμνάσια μαζικά
μέτρα προληπτικά ή μηπως προπολεμικά
Πρέπει να αλλάξω την φθαρμένη μου ταυτότητα ξανά σύμφωνα με τα πρότυπα ξανά
Κι ας νιώθω πως πεθαίνω
Δεν ξέρω αν υπερβάλλω ή πιο πολύ αν αρρωσταίνω
Μπαίνω με ένα στυλ ξεπερασμένο
Ή τόσο μπροστινό που ούτε εγώ καμιά φορά καταλαβαίνω”

Πινόκιο x simph0nik)(Παιδική χαρά

1. Κρατικές Πολιτικές Επιδημιολογίας (για την αντιμετώπιση των αόρατων εχθρών)

«56 νέα κρούσματα, αν βγάλουμε έξω τους 20 που είναι Ρομά, έχουμε 36 μόνο κρούσματα, άρα πάμε πολύ καλά» Νίκος Ευαγγελάτος, παρουσιαστής στο MEGA Chanel,10-04-2020.

α) Στο ένα κράτος μετά το άλλο η αντιμετώπιση του ιού ανακοινώθηκε ως πόλεμος και η ελλάδα δεν αποτέλεσε εξαίρεση. Σύμφωνα με τα λόγια του πρωθυπουργού πρόκειται για έναν πόλεμο ενάντια σε έναν «αόρατο εχθρό». Σύμφωνα με τους κρατικούς αξιωματούχους ο «νέος πατριωτισμός» (που δεν έχει καμιά διαφορά από τον παλιό κακό πατριωτισμό) σημαίνει τη διαταξική αλληλεγγύη, θυσιάζοντας τις «ατομικές μας ελευθερίες». [2] Σε παρόμοιο κλίμα η *Καθημερινή* έγραψε ότι «Ο πόλεμος επιβάλλει πειθαρχία, ταχύτητα, εγρήγορση, αποτελεσματικότητα. Και η χώρα, όπως και ο υπόλοιπος πλανήτης, βρίσκεται σε πόλεμο. Έναν πόλεμο που μπορεί να αποδειχθεί άνισος»· ενώ, την επόμενη μέρα, για να δικαιολογήσει την επερχόμενη απαγόρευση κυκλοφορίας συνέχισε λέγοντας πως «οι επιπόλαιοι πολίτες με την ανεύθυνη συμπεριφορά τους έδειξαν να μην κατανοούν τη σημασία που έχει ο αυτοπεριορισμός στη μάχη κατά της πανδημίας. Έτσι, κατέστησαν απαραίτητη την επιβολή των μέτρων ώστε να διασφαλιστεί το συλλογικό καλό και το δημόσιο συμφέρον». [3] Για να φανεί, δε, η ελληνική ανωτερότητα των μέτρων, επιστρατεύτηκαν οι ρουφιάνοι όλων των ΜΜΕ με το ρατσιστικό τους δηλητήριο. [4]

Η διασπορά πανικού και η πολεμολογία αποτέλεσαν το κατάλληλο λίπασμα για να ακολουθήσουν τα πιο σκληρά έκτακτα μέτρα: η απαγόρευση κυκλοφορίας και το κλείσιμο των συνόρων, η ανάληψη καθηκόντων κατά του ιού από τα σώματα ασφαλείας και η παραβίαση προσωπικών δεδομένων των ασθενών του κορωνοϊού, [5] το de facto κλείσιμο των κέντρων κράτησης μεταναστών για λόγους μη διασποράς του ιού, η δημιουργία γκέτο για τους Ρομά και τους Πομάκους στον Εχίνο, [6] η σύλληψη τοξικοεξαρτημένων και αστέγων από τους δρόμους της πόλης και η συγκέντρωσή τους σε ειδικά κτίρια του Δήμου και, τέλος (προς το παρόν τουλάχιστον!), η πρόβλεψη υποχρεωτικού εμβολιασμού σε συγκεκριμένες πληθυσμιακές ομάδες –μέτρο που, παρεμπιπτόντως, ψηφίστηκε στις 22 Φεβρουαρίου όταν δεν είχε καν καταγραφεί κρούσμα κορωνοϊού στη χώρα. [7] Δειλά-δειλά είδαμε και τον ελληνικό στρατό να κάνει την εμφάνισή του στη μάχη (κατά του ιού πάντα!). [8]

Μολονότι το ένα μέτρο δεν μπορεί να ειδωθεί ξεχωριστά από το άλλο, φυσικά απ' όλα τα παραπάνω η ενεργοποίηση κλειστών-φρουρούμενων χώρων, τύπου **Γκέτο**, για τους μειονοτικούς της Θράκης, τους Ρομά, τους μετανάστες και τους κοινωνικά περισσευούμενους είναι το μέτρο που χτυπάει το καμπανάκι του φασισμού, ένα άλμα που το ελληνικό κράτος φαίνεται ονειρευόταν χρόνια –μια πρόβα-τζενεράλε για έναν αληθινό πόλεμο.

Τι σημαίνει ακριβώς η ειδική αυτή καραντίνα, για παράδειγμα, για την **τουρκική μειονότητα στη Θράκη**; Ότι από τις 25 Μαρτίου (συμβολικό;) όλη η περιοχή του Εχίνου στα ορεινά του νομού Ξάνθης τέθηκε σε αστυνομικό αποκλεισμό μετά το θάνατο ενός (!) ηλικιωμένου και την διαπίστωση τεσσάρων (!) κρουσμάτων κορωνοϊού. «Ακόμα δυο κρούσματα παρουσιάστηκαν τις επόμενες μέρες σε μια περιοχή με πάνω από 4.000 κατοίκους…» [9] Αποτέλεσμα του αποκλεισμού αυτού ήταν να εξαντληθούν στη συγκεκριμένη περιοχή εξαρχής τα βασικά τρόφιμα και τα είδη πρώτης ανάγκης. Στην ουσία, μόνο η πυροσβεστική επιτρέπεται να μπαίνει και να βγαίνει από την περιοχή, μεταφέροντας φαγητό. «Ενώ για δεκαετίες παλεύαμε να διώξουμε τις μπάρες από τα χωριά της μειονότητας στην ουσία με αυτή την κατάσταση ξαναφέρνουν τις μπάρες απέναντι σε αυτούς τους ανθρώπους», λέει ο Μουσταφά Τσολάκ, δημοσιογράφος από την Κομοτηνή. Και συμπληρώνει: «Οι φασίστες βρήκαν ευκαιρία να τα βάλουν με τη μειονότητα εντάσσοντας ακόμα και το ζήτημα της πανδημίας στην εθνικιστική προπαγάνδα και στην σύγκρουση μεταξύ Ελλάδας-Τουρκίας. Είναι οι ίδιοι γνωστοί φασίστες που την προηγούμενη περίοδο έκαναν ρατσιστικές συγκεντρώσεις ενάντια στους πρόσφυγες». Ναι, οι ίδιοι είναι, άλλο που τώρα αυτό δεν λέγεται από τους πλύνε-χεράκηδες και κάτσε-σπιτάκηδες της δεξιάς και, ιδιαίτερα, της αριστεράς. Είναι ευνόητο, βέβαια, ότι κανένας αντίστοιχος αποκλεισμός δεν έχει επιχειρηθεί στην… Κυψέλη στην Αθήνα ή σε ολόκληρα χωριά Ελλήνων που έχουν «κρούσματα» και νεκρούς περισσότερους από τον Εχίνο. [10]

Ο αποκλεισμός **στην περίπτωση των στρατοπέδων κράτησης μεταναστών** συμβαίνει σε ακόμα πιο λίγα τετραγωνικά βέβαια, με την απειλή του βούρδουλα πολύ πιο εμφανή και τα σκυλιά του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης να απολαμβάνουν να τρώγονται οι μετανάστες μεταξύ τους. Στη Μόρια ξεκίνησε απεργία πείνας μεταναστών με αίτημα την απελευθέρωσή τους από το στρατόπεδο, ενώ στο Παρανέστι Δράμας υπήρξε καταγγελία πως στις 6 Απριλίου τα ΜΑΤ μπήκαν μέσα στο τοπικό στρατόπεδο κράτησης και δείρανε δίχως έλεος με τα γκλομπ τους μετανάστες μέσα στα κοντέϊνερ που μένουν, αφήνοντας πέντε από αυτούς σακατεμένους. Η όλη επιχείρηση έγινε με σκοπό το σπάσιμο της απεργίας πείνας που πραγματοποιούσαν κάποιοι από αυτούς διαμαρτυρόμενοι για τις φασιστοειδείς συνθήκες ζωής που τους έχει επιβάλει το ελληνικό κράτος στα στρατόπεδα κράτησης. [11] Στη Ριτσώνα, στο αντίστοιχο στρατόπεδο κράτησης μεταναστών που «φιλοξενούσε» 900 μετανάστες, πλέον στεγάζονται πάνω από 4.000 μετανάστες οι οποίοι μένουν σε σκηνές των 8 και των 10 ατόμων, κρατώντας το όλο μέρος σφραγισμένο από τον Δ.ΟΜ. και τους μπάτσους. [12]

Η γκετοποίηση, εξάλλου, συμβαίνει και στους πληθυσμούς των Ρομά ή των μεταναστών που έχουν πάρει εδώ και χρόνια, προτού εμφανιστεί οποιοσδήποτε ιός, μια τζούρα απαγόρευσης και γκετοποίησης μέσα στην ελληνική κανονικότητα. Το παράδειγμα της Μανωλάδας είναι ενδεικτικό. Στα χωριά της περιοχής της Μανωλάδας βγαίνει το 90% της παραγωγής της φράουλας στην Ελλάδα από επτά με δέκα χιλιάδες Μπαγκλαντεσιανούς και Πακιστανούς μετανάστες (με τους 500 από αυτούς να φαίνονται «νόμιμοι»). Από τα σπίτια τους μεταφέρονται στα χωράφια, όπου δουλεύουν, με κλειστά φορτηγά που χρησιμοποιούνται για μεταφορά ζώων και παίρνουν 3,5 ευρώ την ώρα. [13] Παρόλα αυτά, η απαγόρευση κυκλοφορίας ισχύει και για αυτούς τους χιλιάδες εργάτες, μολονότι συνεχίζουν να δουλεύουν πολλοί από αυτούς, έστω κι αν πρέπει να περπατάνε για το χωράφι αντί να μπαίνουν στα φορτηγά… για να αποφύγουν το συνωστισμό! Πάντως, το καλό και φιλεύσπλαχνο –για τα αφεντικά τους– κράτος έχει δώσει οδηγίες… αναστολής επιθεωρήσεων του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας προκειμένου σε μια ήδη βεβαρυμένη περίοδο για τους αγρότες-αφεντικά να μην επιβαρύνονται και με επιπλέον πρόστιμα. Απαγορεύεται, κατά τα άλλα, και στη Μανωλάδα υποτίθεται η δημόσια συνάθροιση ενώ πουθενά δεν μπορούν να υπάρχουν κάτω από δέκα, ούτε καν στα σπίτια τους· τους συμβουλεύουν να τηρούν τους κανόνες υγιεινής μολονότι ούτε καν στο σπίτι τους δεν έχουν τρεχούμενο νερό, και πάει λέγοντας. Εδώ, λοιπόν, στη Μανωλάδα, δηλαδή στον εθνικό-ταξικό πάτο, μπορεί να δει κανείς/καμιά πως τέμνεται η ταξική και η εθνική πολιτική του "κάτσε σπίτι/πλύνε χέρια", στην περίπτωση δηλαδή αυτών που δεν έχουν το «ελληνικό σπίτι», αυτών που η κανονικότητά τους ήταν γκέτο και πριν τη διαχείριση του ιού και που η μόνη σκόπιμη μετακίνησή τους είναι η δουλειά τους. Πλην όμως τώρα, το γκέτο της

έκτακτης κατάστασης για αυτούς στενεύει ακόμη περισσότερο. Ακόμα **και στις πόλεις** βέβαια η πίεση ενάντια στις συνθήκες αναπαραγωγής των μεταναστών, μετακίνησης προς τις δουλειές τους ή και τις βόλτες τους είναι ασφυκτική. Το έχουμε διαπιστώσει από τους συχνότατους ελέγχους που βλέπουμε να τους γίνονται στους δρόμους, από τους τραμπουκισμούς των μπάτσων και τους εξευτελισμούς στους οποίους τους υποβάλλουν. Οι μετανάστες υφίστανται ένα τεράστιο κομμάτι των κρατικών μέτρων. Και αυτό μάλιστα φαίνεται ότι δεν είναι αρκετό στο ελληναριό, αφού συνεχίζουν να καταγγέλλονται ως «απείθαρχοι» από τις ίδιες τις εταιρείες των ΜΜΜ, όπως τον ΟΑΣΘ. [14]

Η περίπτωση των Ρομά –μαζί με αυτή των τοξικοεξαρτημένων και των αστέγων – είχε προβλεφθεί και ρητά από το νόμο της απαγόρευσης κυκλοφορίας του ελληνικού κράτους· και πως θα μπορούσε να γίνει αλλιώς; Οι Ρομά συχνά προκαλούν πονοκεφάλους στο κράτος με την «απειθαρχία» τους... οπότε το να τους μαντρώσουνε μέσα στα σπίτια τους, σε φυλασσόμενους από την αστυνομία καταυλισμούς ήταν ό,τι πιο προφανές για αυτούς τους καλοκάγαθους ανθρώπους του ελληνικού κράτους που μας προστατεύουν όλους μαζί, Ρομά και μπαλαμέ. Στον ειδικό νόμο, λοιπόν, της απαγόρευσης κυκλοφορίας, ορίστηκε ότι «[μ]ε ειδική μέριμνα του οικείου δήμου ενημερώνονται με κάθε πρόσφορο μέσο οι πληθυσμοί Ρομά κάθε περιοχής, ώστε να παραμείνουν καθ' όλο το διάστημα του προσωρινού περιορισμού της κυκλοφορίας εντός των καταυλισμών». [15] Ενώ το κράτος αποφάσισε να «κλειδώσει» τους Ρομά μέσα, τους έδωσε μάλιστα και λίγες μάσκες και απολυμαντικά για να τρελαίνονται και μεταξύ τους. Φυσικά δεν έδωσε χρήματα στους ίδιους, αλλά στους Δήμους! Έτσι εμφανίστηκε και μια φοβερή ευκαιρία για τον κάθε Δήμο που έχει πληθυσμό Ρομά να βγάλει λίγα φράγκα, κάνοντας τον γκαουλάιτερ. Το ποσό για όλους τους Δήμους της χώρας προσεγγίζει τα 2,5 εκατομμύρια ευρώ. [16] Στις αρχές Απρίλη ο Δήμος Λάρισας, του δημάρχου Καλογιάννη, που υποστηρίζεται από τον ΣΥΡΙΖΑ, δεν άργησε να φανεί χρήσιμος. Ήρθε το πρώτο κρούσμα στον πληθυσμό Ρομά. Ο δήμαρχος επικοινώνησε αμέσως με τον ΕΟΔΥ και τον Καθηγητή Υγιεινής και Επιδημιολογίας του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας κ. Χρήστο Χατζηχριστοδούλου, «τους οποίους ενημέρωσε για τις ιδιαίτερες συνθήκες που επικρατούν στην περιοχή»... [17] Ο Δήμος ενημέρωσε, επίσης, ότι είχε κάνει ήδη απολυμάνσεις στην περιοχή των Ρομά, οπότε εφεξής θα μπορούσε απλώς να βοηθήσει στην περιφρούρηση του καταυλισμού και τα «τυχόν αδιάθετα ποσά» από το κονδύλι του Υπουργείου Εσωτερικών «να διατεθούν προς κάλυψη λειτουργικών δαπανών των Δήμων», όπως προβλέπει εξάλλου η ίδια η υπουργική απόφαση. [18] Επειδή, όμως, οι γκετοποιημένοι/ες Ρομά και Ρομνί στη Νέα Σμύρνη Λάρισας δεν είναι στη φάση «να αθλούνται» για να βγαίνουν έξω αλλά αντιμετωπίζουν σοβαρό και άμεσο πρόβλημα επιβίωσης με την απαγόρευση κυκλοφορίας, απείλησαν με γενικευμένη απειθαρχία στην απαγόρευση κυκλοφορίας μαθαίνοντας λίγα μαθήματα ανυπακοής στους επαγγελματίες αριστερούς που πλέον μας λένε να καθόμαστε σπίτι και μας κάνουν να πιστεύουμε πως όταν βγαίνουμε σπίτι είναι σα να οργανώνουμε τη «μεγάλη απόδραση από τη φυλακή»! Αυτός ήταν ο λόγος και που ο επικεφαλής λοιμωξιολόγος κύριος Τσιόδρας και ο υφυπουργός δημόσιας τάξης κύριος Χαρδαλιάς επισκέφτηκαν με ελικόπτερο τη Λάρισα άρον-άρον. [19] Όχι μόνο για να τους παίξουν στις ειδήσεις και να απευθύνουν ένα μήνυμα σε όλους τους πληθυσμούς Ρομά της χώρας, αλλά και για να προλάβουν το παράδειγμα των Ρομά να διαδοθεί αστραπιαία παντού –πράγμα που δεν μπορούμε να πούμε ότι αποτράπηκε κιόλας δεδομένου ότι οι τηλεοπτικές εικόνες σε αυτή την περίπτωση έδειξαν πως οι Ρομά δεν μασάνε από κάτι τέτοια!

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

[2] «Αικ. Σακελλαροπούλου: «Δεν θα αφήσουμε να μας κυριεύσει ο φόβος»», Παύλος Παπαδόπουλος, *Καθημερινή*, 24-03-2020. «Η 25η Μαρτίου μας διδάσκει ότι, για να πετύχει μια εθνική προσπάθεια, το «εμείς» πρέπει να μπει πριν από το «εγώ»», υπογράμμισε. Τοποθέτησε την ατομική ευθύνη, τη συνεργασία και την αλληλεγγύη στην καρδιά του «νέου πατριωτισμού» και πρόσθεσε: Κι όπως τότε, έτσι και σήμερα, για να θωρακίσουμε το «εμείς» και να κρατήσουμε την πατρίδα όρθια, καλούμαστε να παραμερίσουμε το «εγώ». Να θυσιάσουμε προσωρινά ατομικές μας ελευθερίες, για να προασπίσουμε το υπέρτατο συλλογικό αγαθό της δημόσιας υγείας».

[3] «Αμεση ανάλυση: Αναγκαία μέτρα για το συλλογικό καλό», Αθανάσιος Έλλις, *Καθημερινή*, 22-03-2020.

[4] Βλ. «Don't mention the war», Στέφανος Κασιμάτης, *Καθημερινή*, 20-03-2020.

[5] «Τρία κέντρα επιχειρήσεων για κορωνοϊό», Γιάννης Σουλιώτης, *Καθημερινή*, 13-03-2020.

[6] «Χαρδαλιάς: Σε καραντίνα για 2 εβδομάδες οι κάτοικοι της κοινότητας Εχίνου Ξάνθης», *ΣΚΑΙ*, 25-03-2020.

[7] «Υποχρεωτικοί εμβολιασμοί σε περιπτώσεις αυξημένου κινδύνου - Κατατέθηκε το νομοσχέδιο με τίτλο Πρόληψη, προστασία και προαγωγή της υγείας», *LIFO*, 22-02-2020. «Το σχέδιο νόμου για τη δημόσια υγεία προβλέπει, μεταξύ άλλων, υποχρεωτικούς εμβολιασμούς κάτω από συγκεκριμένες συνθήκες. Οι εμβολιασμοί θα γίνονται υποχρεωτικά σε περιπτώσεις που κρίνεται ότι υπάρχει σοβαρός κίνδυνος για τη δημόσια υγεία, σύμφωνα με άρθρο του νέου νομοσχεδίου. Πιο αναλυτικά, το εθνικό πρόγραμμα εμβολιασμών (ΕΠΕΜΒ) προβλέπει ότι σε περιπτώσεις εμφάνισης κινδύνου διάδοσης μεταδοτικού νοσήματος, που ενδέχεται να έχει σοβαρές επιπτώσεις στη δημόσια υγεία, «μπορεί να επιβάλλεται δυνάμει απόφασης του υπουργού Υγείας, μετά από σχετική γνωμοδότηση της ΕΕΔΥ, υποχρεωτικότητα του εμβολιασμού με σκοπό την αποτροπή της διάδοσης της νόσου». **Στο πλαίσιο της εκάστοτε υπουργικής απόφασης, θα ορίζεται η ομάδα του πληθυσμού ως προς την οποία θα καθίσταται υποχρεωτικός ο εμβολιασμός** με καθορισμένο εμβόλιο, η τυχόν καθορισμένη περιοχή υπαγωγής στην υποχρεωτικότητα, το χρονικό διάστημα ισχύος της υποχρεωτικότητας του εμβολιασμού» (η έμφαση δική μας).

[8] «Κορωνοϊός: Τις Ένοπλες Δυνάμεις ρίχνει στη «μάχη» η κυβέρνηση», Γιώργος Διονυσόπουλος, *Πρώτο Θέμα*, 04/04/2020.

[9] «Εχίνος: Κάτω τα χέρια από τη μειονότητα», Κυριάκος Μπάνος, ***tiken.net***, 03-04-2020.

[10] Για τη μακρά καταπίεση των τούρκων μειονοτικών στη Θράκη μπορεί κανείς να δει το διαφωτιστικό ρεπορτάζ του ***English Al Jazeera*** (09-04-2020) "Western Thrace, Contested Space: the Turks of Northern Greece" ή και να διαβάσει τα κείμενα «Όταν το κράτος (δεν) δουλεύει...», *0151* # 8 (Ιούνιος 2016) και «Φεμινισμοί κρατικής χρήσης από την Θράκη μέχρι την Αθήνα: το ελληνικό κράτος μαθαίνει νέες λέξεις, δεν αλλάζει τους στόχους του», *0151* # 16 (Μάρτιος 2019). Τόσο το ρεπορτάζ όσο και τα κείμενά μας μπορούν να βρεθούν ον λάιν.

[11] «ΜΑΤ και άγρια καταστολή σε μετανάστες απεργούς πείνας στο Παρανέστι Δράμας», *athens.indymedia.org*, 08-04-2020.

[12] «Letter from Ritsona Camp by Parwana Amiri. Ritsona Camp under COVID-19 pressure», 29-03-2020.

[13] «Χιλιάδες εργάτες γης στη Μανωλάδα "μένουν παράγκα"», Σ. Μαλιχούδης, Η. Παπαγγελή, *SolomonMAG*, 03-04-2020.

[14] «Οδηγοί ΟΑΣΘ καταγγέλλουν: Συνεχίζουν άσκοπες μετακινήσεις οι μετανάστες», *voria.gr*, 26-03-2020.

[15] «Κορωνοϊός: Δημοσιεύθηκε η απόφαση για τον περιορισμό κυκλοφορίας. Ειδικές ρυθμίσεις για Ρομά, άστεγους, τοξικοεξαρτημένα άτομα και άτομα σιτιζόμενα σε οργανωμένα συσσίτια», *LAWSPOT*, 23-03-2020.

[16] «Κορονοϊός: 2,25 εκατομμύρια ευρώ σε δήμους για την προστασία των Ρομά – Η λίστα», Τάκης Θεοδωρικάκος, *Newsbeast*, 27-03-2020.

[17] «Κορωνοϊός: Ανησυχία στη Λάρισα μετά από κρούσμα σε οικισμό Ρομά», *iefimerida.gr*, 08-04-2020.

[18] «Χρήματα στους Δήμους Λαρισαίων, Τυρνάβου και Φαρσάλων για προστασία των Ρομά από τον κορωνοϊό», *Larissanet*, 30-03-2020.

[19] «Κορωνοϊός - Λάρισα: Αποκλειστικές φωτογραφίες: Τσιόδρας και Χαρδαλιάς σε επιχείρηση 'κατευνασμού' των Ρομά», *Πρώτο Θέμα*, 10-04-2020.

Η ίδια τακτική από την πλευρά της δημοτικής αρχής ακολουθήθηκε και 350 χμ. νοτιότερα της Λάρισας. Στο Χαλάνδρι, ο επίσης υποστηριζόμενος από το ΣΥΡΙΖΑ δήμαρχος Σίμος Ρούσσος προχώρησε λίγο περισσότερο· εκτός από τις απολυμάνσεις, τους καθαρισμούς, την ενημέρωση και τη διανομή αντισηπτικών, βρήκε την ευκαιρία να συνεχίσει τις εργασίες προκειμένου να σπάσει τον καταυλισμό των Ρομά στο Νομισματοκοπείο. Οι αριστεροί εμφανίζονται έτσι πιο πειθαρχημένοι στον εθνικό αγώνα απ' ό,τι και οι ίδιοι οι δεξιοί! «Στο πλαίσιο αυτό βρίσκεται σε εξέλιξη τις τελευταίες ημέρες και επιχείρηση καθαρισμού του περιβάλλοντα χώρου και κατεδάφισης όλων των κενών παραπηγμάτων στον καταυλισμό, προκειμένου να διευκολυνθεί η απολύμανση του καταυλισμού και να προστατευτεί η κοινότητα από τη διάδοση του κορονοϊού.» [20] Το ποια είναι η κεντρική επιδίωξη του δήμου Χαλανδρίου (άρα και το πρόβλημα στο οποίο θέλει να απαντήσει) μας αποκαλύπτεται λίγο πιο ξεκάθαρα σε άρθρο του *CNN Greece*: «Ο γενικότερος στόχος είναι να ενταχθούν όλοι οι Ρομά του Χαλανδρίου σε σπίτια, ώστε να αποδοθούν στους ιδιοκτήτες τους τα οικόπεδα όπου βρίσκεται ο συγκεκριμένος καταυλισμός.» [21] Μ' έναν σμπάρο δυο τρυγόνια, που λέει κι ο σοφός λαός. Ο αριστερός δήμαρχος Χαλανδρίου, βέβαια, έχει δουλέψει και την πολιτική του δικαιολόγηση· μας λέει πως η οριστική[sic] λύση του προβλήματος της ύπαρξης καταυλισμού που επιχειρεί να περατώσει, «αφορά κατά κύριο λόγο την επιδότηση ενοικίου για την ενσωμάτωση οικογενειών Ρομά στον αστικό ιστό του Χαλανδρίου ή όμορων δήμων, με στόχο να δοθεί τέλος στην τριπλή ομηρία που περιλαμβάνει τους ιδιοκτήτες των οικοπέδων που βρίσκεται ο καταυλισμός, τους Ρομά που διαβιούν σε άθλιες συνθήκες και τους κατοίκους της περιοχής». [22] Ε, δεν ακούγεται πολύ ωραία η εξίσωση του αντιτσιγγανισμού με τα 'προβλήματα' των ιδιοκτητών ακινήτων όταν μας την προσφέρει στο πιάτο ο λόγος της Αριστεράς;

Τέλος, για να μη νομίζει κανείς/καμιά ότι με τις παραπάνω «κατηγορίες του πληθυσμού» τελείωσαν οι περισσευούμενοι στην ελληνική κοινωνία, θα έπρεπε να επισημανθεί ότι κάποια από τα σκληρότερα μέτρα υιοθετήθηκαν **για τους τροφίμους των ψυχιατρείων**. Όπως καταγγέλλουν από μέσα οι ίδιοι (και δημοσιεύτηκε σε μια τουλάχιστον εφημερίδα) οι εσωτερικές πόρτες των ψυχιατρείων κλειδώνουν, απαγορεύεται η προμήθεια φαγητού απ' έξω, απαγορεύεται η χρήση κινητού από τους έγκλειστους· και όλο αυτό όπως καταλαβαίνει ο κάθε λογικός άνθρωπος είναι συγκεκριμένα μέτρα της διοίκησης των ψυχιατρείων για λόγους... πανδημίας. [23] Γιατί μπορεί να κολλήσει κανείς τίποτα μιλώντας στο κινητό και γκουγκλάροντας! Εξάλλου, στις γυναικείες φυλακές Θήβας μετά τον θάνατο κρατούμενης ξέσπασε εξέγερση με κάψιμο στρωμάτων και αντικειμένων και άρνηση συσσιτίου. Ενώ σε μία ακόμα περίπτωση που έγινε γνωστή την ώρα που δημοσιεύεται αυτό το κείμενο, μπάτσοι στην Ηλεία ξυλοκόπησαν άτομο με ειδικές ανάγκες επειδή δεν μπορούσε να τους απαντήσει στην ερώτηση γιατί βρίσκεται έξω από το σπίτι του· ο άνθρωπος κατέληξε στο νοσοκομείο, ενώ ο εισαγγελέας αρνήθηκε να ξεκινήσει ποινική δίωξη που ζήτησαν οι γονείς του τραυματισμένου. [24]

β) Λοιπόν, αυτό που είπαμε μέχρι τώρα είναι πως το κράτος αναπτύσσει πιο σκληρά μέτρα ενόψει κορωνοϊού για τους μετανάστες σε στρατόπεδα κράτησης, σε πόλεις και σε χωριά, για τους Ρομά, για την τουρκική μειονότητα στη Θράκη, τους φυλακισμένους, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, τους τοξικοεξαρτημένους, τους άστεγους και για τους ψυχικά ασθενείς! Δηλαδή εμείς οι δόλιοι και να θέλαμε να πιστέψουμε ότι η πανδημία είναι το ζήτημα, αυτά τα άτιμα τα μέτρα φαίνεται ότι έχουν μια αδυναμία σε όσους έχουν πιο σκούρο δέρμα, αλλά έχουν επίσης και σαν μέτρα μια μακρινή –πλην ευκρινή– συγγένεια με τα μέτρα του γερμανικού εθνικοσοσιαλισμού στις στιγμές της δόξας του! Γι' αυτό είμαστε δύσπιστοι οι δόλιοι. Γιατί αυτό που μας λένε άνωθεν, από ΜΜΕ και κράτος (και το διαλαλούν και στην Αριστερά), ότι τούτος ο ιός βαράει αταξικά και πρέπει να μας βρει σε εθνική ομόνοια όλους τους έλληνες, πρέπει να το πάρουμε τις μετρητοίς! Όλους τους έλληνες, τους σωστούς **έλληνες**, τους **λευκούς** έλληνες, τους **υγιείς**, τους εθνικά, έμφυλα και ταξικά σωστά τοποθετημένους και πάει λέγοντας.

Γι' αυτό εμείς δεν αρκούμαστε στον επικεφαλής λοιμωξιολόγο και τα ανακοινωθέντα του κυρίου Χαρδαλιά και στον ελεύθερο χρόνο μας διαβάζουμε και λίγο Ζίγκμουντ Μπάουμαν! Ε, πολωνοεβραίος ήταν, επιζών του Ολοκαυτώματος, κάτι παραπάνω θα ξέρει από εμάς, αφού ασχολήθηκε εξάλλου και με την περίφημη «υγιεινή»:

«Η υγιεινή», γράφει λοιπόν ο Μπάουμαν, «ως η νεωτερική τεχνολογία που κρατά σε απόσταση την ασθένεια (τη μοναδική, αν και τρομακτική μεταμφίεση υπό την οποία επιτρέπεται στο θάνατο να στοιχειώνει την καθημερινή ζωή), στις περισσότερες περιπτώσεις συμπυκνώνεται σε μια δραστηριότητα διαχωρισμού και διατήρησης της απόστασης. Ο άνθρωπος θα πρέπει να απέχει από "βρόμικα μέρη" και "αηδείς ουσίες". Η αποφυγή της σωματικής επαφής με οτιδήποτε έχει χαρακτηριστεί επικίνδυνο για την επιμήκυνση της ζωής αποτελεί βασική μέριμνα κάθε ανθρώπου που έχει συνείδηση της υγιεινής. [...] Έτσι, όσα μέτρα λαμβάνονται για να αφοπλίσουν και να εξουδετερώσουν τους κινδύνους που είναι εγγενείς στις "ξένες φυλές" και σε άλλους "φορείς ασθένειας" ανασύρονται από το οπλοστάσιο των οδηγιών περί υγιεινής. Προσδιορισμός της ενοχλητικής ουσίας, περιορισμός στην ελευθερία κίνησής της, προσπάθεια "να τεθεί υπό έλεγχο", εγκλεισμός της σε ειδικά σχεδιασμένους και σαφώς οριοθετημένους χώρους, μεταφορά της σε μέρη αρκούντως μακρινά που αποκλείουν την επαφή και, τέλος, φυσική καταστροφή, γενοκτονία, ολοκαύτωμα –αυτό τον συμβολικό θάνατο του θανάτου, τη θανάτωση του ομοιώματος του θανάτου». [25]

Έτσι που λέτε ο Μπάουμαν. Και επιβεβαιώνεται πλήρως απ' ό,τι είδαμε. Στο βασικό γλωσσάρι της ελληνικής υγιεινής που βλέπουμε να ξεδιπλώνεται τον τελευταίο ενάμιση μήνα είναι η φυλή, στους βασικούς κανονισμούς της υγιεινής είναι η αντιμετώπιση των ξένων. **Η υγιεινή είναι η κρατική αντανάκλαση των πολιτικών επιδημιολογίας στο ατομικό σπίτι, στην ατομική συνείδηση**. Το βλέπουμε ολημερίς στο σούπερ μάρκετ στη γριά που φωνάζει στον μαύρο μετανάστη στην Κυψέλη να κρατάει 15 μέτρα απόσταση· στην κυρία με την κόρη της –που φοράνε μάσκες– και όχι μία αλλά δεκάδες φορές ξεκίνησαν καβγάδες με τους μετανάστες πριν ή μετά από αυτές στην ουρά, κάλεσαν τους σεκιουριτάδες, κάλεσαν τους μπάτσους. Οι μετανάστες είναι στα μικροαστικά μυαλά των ελλήνων, αυταπόδεικτοι φορείς του ιού, λόγω σκούρου δέρματος. Στην πανικόβλητη 'σαλεμένη' κοινωνία, η διαφορά, μεταξύ των όμοιων, είναι μολυσματική. Οι δημοσιογράφοι, οι εντιμότατοι δημοσιογράφοι με τα πτυχία και το κύρος τους δεν έκαναν λιγότερα. Δεν πέρασαν δύο μήνες απ' όταν είδαμε δημοσιογράφο του *ΣΚΑΪ* να «τη λέει» σε Κινέζους τουρίστες στην Ακρόπολη επειδή κυκλοφορούσαν έξω – ούτε το πολυτιμότερο εθνικό προϊόν δεν σέβονταν οι άτιμοι! [26] Δεν πέρασε ένας μήνας απ' όταν διαβάσαμε τον κύριο Κασιμάτη στην *Καθημερινή* να μιλάει για τους Ινδούς ως λαό με «συλλογικό σπορ τους βιασμούς», [27] ενώ εγχώριοι και μη νεοναζί βρίσκουν –με κεντρικό άξονα την επιδημία πάντα, ε!– να παίξουν το χαρτί του αντισημιτισμού,

ότι δηλαδή για όλα φταίνε οι Εβραίοι (και οι μασόνοι!). [28] Και όχι μόνο οι νεοναζί βέβαια! Η *Εφημερίδα των Συντακτών* μας «ενημέρωσε», διά στόματος του αρχι-αντισημίτη αριστερού Άρη Χατζηστεφάνου, πως «Το Ισραήλ έχει δημιουργήσει έναν θάλαμο αναπαραγωγής του ιού, ο οποίος μπορεί ανά πάσα στιγμή να οδηγήσει σε ολοκαύτωμα όχι μόνο τους Παλαιστινίους αλλά και αρκετές ακόμη γειτονικές χώρες φτάνοντας σύντομα και στην Ευρώπη». [29] Όλοι οι Χατζηστεφάνου βέβαια, οι Κασιμάτηδες και λοιπά ρατσιστικά σκουπίδια μπορούν να λένε τις ακρότητές τους, γιατί ξέρουν πως βρίζοντας τους ξένους, τους περισσευούμενους, συσπειρώνουν τους λεγόμενους ντόπιους, τον κυρίαρχο λαό! Αυτή είναι, εξάλλου, η δουλειά τους.

γ) Η πειθάρχηση των λεγόμενων ντόπιων, αντίστοιχα, επιτυγχάνεται μέσω της ανάπτυξης μιας ρητορικής που οικοδομεί μια **ηθική οικονομία εθνικού πολέμου**. Ενός λόγου περί ατομικής ευθύνης ως ηθικού χρέους προς το έθνος. Εδώ εντάσσεται η ανάπτυξη ενοχών και αίσθησης χρέους απέναντι σε άλλες κατηγορίες του πληθυσμού, κυρίως τους ηλικιωμένους των ελληνικών οικογενειών και όχι βέβαια τους μετανάστες· καθώς οι ντόπιοι, σε αντίθεση με έναν μήνα πριν, για πρώτη φορά θεωρούνται ταυτόχρονα προστατευόμενοι (ως πληθυσμός σε στατιστική κλίμακα) αλλά και απειλή (για μετάδοση του ιού). [30] Ο (κοινός μας) εχθρός είναι παντού και είναι αόρατος. Αυτό συνεπάγεται ότι η αντιμετώπισή του αφορά και τους έλληνες υπήκοους με δύο τρόπους. Αφενός είναι ατομική τους ευθύνη ο έλεγχος των μοριακών τους συμπεριφορών, σε καθημερινό επίπεδο, μετασχηματίζοντας τις κοινωνικές τους σχέσεις. [31] Αφετέρου οφείλουν σαν πολίτες να προσφέρουν τη βοήθειά τους στο κράτος: ρουφιανεύοντας τις ‘ύποπτες’ συμπεριφορές, τις ‘άσκοπες’ μετακινήσεις, τις συναθροίσεις. Από τη στιγμή που ο αόρατος εχθρός είναι ήδη εδώ, δεν έχουν άλλη επιλογή: απαιτείται η ενεργητικότητα των παθητικών ελλήνων. Ενεργητικότητα στην επιτήρηση του εαυτού και των άλλων στα πλαίσια της συνεργασίας με την ιατρο-αστυνομική κρατική διαχείριση. «Μη φέρεστε σαν υγιείς» είπε ο Μητσοτάκης· «το σώμα σου ανήκει στο έθνος» έλεγε ένα ναζιστικό σύνθημα του μεσοπολέμου.

Αυτή η ιατρο-αστυνομική πτυχή περιφρουρεί το ελληνικό έθνος (ως υπό απειλή κοινότητα) και ανασυγκροτεί το ρόλο του κράτους τόσο ως φορέα όσο και ως εγγυητή του συλλογικού συμφέροντος. Η διαιώνισή του, ωστόσο, δεν εγγυάται την ατομική υγεία των πολιτών (και πως θα μπορούσε άλλωστε;) ούτε ακυρώνει την ατομική οφειλή προς το έθνος. Ίσα ίσα, αυτή η συνθήκη έχει ως αποτέλεσμα να ανοίγει η κατηγορία «αντικοινωνικός» δυσανάλογα από την πλευρά του κράτους (περιλαμβάνοντας ένα ευρύ φάσμα παρουσίας στο δημόσιο χώρο: από εκείνους που βγαίνουν χωρίς άδεια και αράζουν ακόμα σε παγκάκια-πλατείες-σπίτια μέχρι αυτούς που βγαίνουν δηλώνοντας ψευδείς λόγους στις άδειες μετακίνησης πολιτών). Μόνο με τον τρόπο αυτό, εξάλλου, μπορεί να δοθεί η δυνατότητα στους πολίτες να ρουφιανεύουν: από τα κάθε λογής μικρά αφεντικά (περιπτεράς, φούρναρης, κρεοπώλης) μέχρι τους γείτονές μας στις πολυκατοικίες. Και είναι αλήθεια ότι σε αυτό τον «πόλεμο» έχουμε κι εμείς μεγαλύτερο περιθώριο κινήσεων. Οργανωνόμαστε, συζητάμε, δρούμε. Ακόμα κι αν οι φασίστες δουλεύουν υπερωρίες.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

[20] «Μέτρα υγειονομικής προστασίας των Ρομά στο Νομισματοκοπείο», *chalandri.gr*, 31-03-2020. Οι 160 από τις 280 λέξεις της ανακοίνωσης αυτής του δήμου Χαλανδρίου αφορούν στην επικείμενη εκκένωση του καταυλισμού. Τους καταλαβαίνουμε: είναι πολύ στενοχωρημένοι λόγω κορωνοϊού και η μόνη χαρά που τους απέμεινε είναι η υλοποίηση του προγράμματος μεταστέγασης[sic] των Ρομά.

[21] «Κορωνοϊός: Η μέριμνα των δήμων της Αττικής για τις κοινότητες των Ρομά», *CNN Greece*, 31-03-2020.

[22] «Μέτρα υγειονομικής προστασίας των Ρομά στο Νομισματοκοπείο», *chalandri.gr*, 31-03-2020. Για μια σύντομη παρουσίαση του αντιτσιγγάνικου λόγου των αριστερών του Χαλανδρίου, μέσα από το σχήμα της ‘τριπλής ομηρίας’, βλ. «Για την πολιτική οργάνωση του σύγχρονου ρατσισμού: το παράδειγμα του Χαλανδρίου (μέρος β΄)» στο *0151*#04 (Φεβρουάριος 2015). Για τους τρόπους με τους οποίους δουλεύουν οι ίδιοι τύποι την ‘ένταξη’ των Ρομά βλ. «Αφομοίωση ή Πυροβολισμοί (με αφορμή μια εκδήλωση ενός συλλόγου Ρομά στο Χαλάνδρι)» στο *0151*#15 (Δεκέμβριος 2018).

[23] «Οι ψυχικά ασθενείς «στο απόσπασμα» λόγω κορονοϊού», *ΕΦΣΥΝ*, 08-04-2020.

[24] «Αστυνομικοί ξυλοκόπησαν νεαρό ΑμεΑ έξω από το σπίτι του σε χωριό της Ηλείας», *3pointmagazine.gr*, 10-04-2020.

[25] Bauman Zygmunt, 2008, «Θνητότητα, Αθανασία και άλλες στρατηγικές Ζωής», στο Δήμητρα Μακρυνιώτη (επιμ.) *Περί Θανάτου. Η Πολιτική Διαχείριση της Θνητότητας*, Αθήνα: νήσος.

[26] ««Ξέφυγε» ρεπόρτερ του ΣΚΑΪ - Ρωτούσε Κινέζους τουρίστες αν έχουν κορονοϊό», *Το Ποντίκι*, 30-01-2020.

[27] Βλέπε «Don’t mention the war», Στέφανος Κασιμάτης, *Καθημερινή*, 20-03-2020: «Η Ινδία παράγει σχεδόν το 20% της παγκόσμιας παραγωγής φαρμάκων, αλλά οι Ινδοί, όπως διαβάζω στο BBC, επιμένουν να αντιμετωπίζουν τον κορωνοϊό με παραδοσιακές συνταγές, βασισμένες στην κοπριά και στα ούρα των αγελάδων. [...] Όχι ότι το περίμενα, ούτε όμως με εκπλήσσει. Οι Ινδοί τρώνε για πρωινό δημητριακά με σκόρδο και μπισκότα με σκόρδο. Το δε εθνικό σπορ της χώρας είναι ο ομαδικός βιασμός γυναικών και στη συνέχεια η πυρπόλησή τους. Μικρή η απόσταση, λοιπόν, μέχρι τα ούρα και τα κόπρανα των αγελάδων...»

[28] Βλ. «Ρατσιστικές ομάδες επιχειρούν τη διάδοση του κοροναϊού σε Εβραίους και αστυνομικούς», *Τα Νέα*, 23-03-2020. «Από την προώθηση της ιδέας ότι οι Εβραίοι έφτιαξαν τον νέο κοροναϊό για να πουλήσουν εμβόλια μέχρι την ενθάρρυνση των μολυσμένων οπαδών τους να προσπαθήσουν να διασπείρουν την ασθένεια στην εβραϊκή κοινότητα και τους αστυνομικούς, καθώς ο νέος ιός έχει εξαπλωθεί, παρατηρήσαμε πώς οι υπέρμαχοι της υπεροχής των λευκών, οι νεοναζί και άλλοι το έχουν χρησιμοποιήσει για να διαδώσουν τις δικές τους θεωρίες συνωμοσίας, να παραπληροφορήσουν και να προτρέψουν σε πράξεις βίας μέσα από τις ηλεκτρονικές τους πλατφόρμες».

[29] «Οι ΗΠΑ δημιουργούν συνθήκες «ολοκαυτώματος» με τον κορονοϊό», Άρης Χατζηστεφάνου, *ΕΦΣΥΝ*, 28-03-2020. Βλ. επίσης το με επιστημονικό μανδύα περιβεβλημένο «Ποιος κατασκεύασε τον Coronavirus; Οι Η.Π.Α., το Ισραήλ ή η ίδια η Κίνα;», Κώστας Μπετινάκης, *zougla.gr*, 09-03-2020.

[30] «Δεν εκπλήσσει κανέναν ότι, με τον ιό, γίνεται λόγος για πόλεμο. Τα προβλεπόμενα μέτρα έκτακτης ανάγκης μάς υποχρεώνουν εκ των πραγμάτων να ζούμε σε συνθήκες απαγόρευσης κυκλοφορίας. Αλλά ένας πόλεμος με έναν εχθρό αόρατο που μπορεί να φωλιάζει σε κάθε άνθρωπο είναι ο πιο παράλογος από όλους τους πολέμους. Είναι, στην πραγματικότητα, ένας εμφύλιος πόλεμος»· στο «Διευκρινίσεις», Giorgio Agamben, 17-03-2020. Η μετάφραση στα ελληνικά μπορεί να βρεθεί εδώ https://sfiggandotherchimeras.wordpress.com/2020/03/19/διευκρινήσεις-του-giorgio-agamben/.

[31] Εδώ, ίσως φαίνεται η παραγωγική διάσταση του διαγγέλματος του πρωθυπουργού μας.

2. μεταναστευτική διαχείριση (για την αντιμετώπιση των σχεδόν αόρατων)

Η συμμετρία των δύο «πολέμων» του ελληνικού κράτους μέσα σε ένα μόλις δίμηνο πάει χέρι-χέρι και με τη δημόσια νομιμοποίησή τους· αυτό σημαίνει, για όποιον δεν το ’χει καταλάβει (και λογικό με αυτή την Αριστερά που μας έλαχε να μην το ’χει καταλάβει) ότι **οι κρατικές επιλογές χρήζουν νομιμοποίησης**. Το ελληνικό κράτος ανέλαβε διά του Υπουργού Εξωτερικών του, Νίκου Δένδια, να υπερασπιστεί τις κινήσεις του σε αυτόν τον «υβριδικό πόλεμο της Τουρκίας» από το βήμα των *Financial Times*. [33] Ενώ για να απευθυνθεί στο εσωτερικό κοινό, ανατέθηκε στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης την επόμενη μέρα να παρέμβει μέσα από την εφημερίδα Πρώτο Θέμα. Εκεί ο Χρυσοχοΐδης αναφέρθηκε στα του Έβρου κατηγορώντας την Τουρκία πως ρίχνει τους μετανάστες πάνω... στον ελληνικό φράχτη σαν «ανθρώπινες σφαίρες»... [34] Προς το τέλος της συνέντευξής του ο κύριος υπουργός μάς λέει ρητά πως η όλη ιστορία –πέρα από το προφανές πλεονέκτημα ότι οι έλληνες πειθαρχούν με το κράτος τους– είναι ότι «η Ευρώπη μάς αντιμετωπίζει με σεβασμό και για τον Έβρο και για τη διαχείριση της πανδημίας. Αυτό μας διευκολύνει στο να διεκδικήσουμε τη μέγιστη δυνατή οικονομική βοήθεια για να ανατάξουμε την κατάσταση». Ενώ σε άλλη συνέντευξή του μας είπε πως τα ΜΜΕ έκαναν πολύ καλά που είπαν ψέματα, μεγαλοποιώντας τις συμπεριφορές των «απείθαρχων» πολιτών με στόχο να επιβληθούν πιο αυστηρά μέτρα στην απαγόρευση κυκλοφορίας γιατί «η πειθαρχία πρέπει να είναι απόλυτη»! [35] Αλλά οι ομοιότητες και οι συμμετρίες δεν εξαντλούνται εκεί.

α) Όπως και με τον κορωνοϊό, έτσι και η αντιμετώπιση των μεταναστών στα σύνορα εντάχθηκε σε ένα πλαίσιο πολεμικού λόγου· οι μετανάστες θεωρήθηκαν συγκεκριμένα στο δημόσιο λόγο τουλάχιστον ως κάποιο είδος «όπλου» ενός υβριδικού πολέμου που διεξάγει το τουρκικό κατά του ελληνικού κράτους. [36] Μάλιστα, αν θέλετε να διαβάσετε και λίγη πραγματική συνωμοσιολογία, μπορείτε να διαβάσετε *Καθημερινή* η οποία γράφει πως η Τουρκία στέλνει στην Ελλάδα μετανάστες με κορωνοϊό... [37] Τα όσα εφάρμοσε το ελληνικό κράτος ήταν πράγματι πολεμικού μεγέθους. Προχώρησε σε μαζικές συλλήψεις από τα σύνορα και διώξεις που δικάζονταν σε **δικαστήρια-εξπρές** και τιμωρούνταν με φυλάκιση χωρίς αναστολή, συγκάλεσε Κυβερνητικό Συμβούλιο Εθνικής Ασφάλειας (1η Μαρτίου), [38] ανέπτυξε αστυνομικές και στρατιωτικές δυνάμεις κατά μήκος των συνόρων, ζήτησε βοήθεια από την Ε.Ε. και από εθελοντές παρακρατικούς, ενώ ανέπτυξε πρωτοφανή μέτρα όπως τη δημιουργία αδήλωτης κρυφής φυλακής για μετανάστες (**black site**). [39]

Συγκεκριμένα, στις 29 Φεβρουαρίου, ενώ ο στρατός τοποθετούσε όλο το βράδυ κατά μήκος του Έβρου εμπόδια και πινακίδες, η αστυνομία συνέλαβε 72 μετανάστες και τα δικαστήρια φυλάκισαν τους 66 από αυτούς. Στάλθηκαν στην περιοχή **τεθωρακισμένα** άρματα και 1.000 αξιωματικοί των Ειδικών Δυνάμεων, ενώ 52 σκάφη του λιμενικού και του πολεμικού ναυτικού αναπτύχθηκαν στα νησιά του ανατολικού Αιγαίου, χρησιμοποιώντας **αληθινά πυρά** κατά των βαρκών των μεταναστών, όπως μεταδίδει το *BBC*. [40] Αληθινά πυρά χρησιμοποιήθηκαν και στον Έβρο. Σύμφωνα με τη μαρτυρία ενός Σύρου μετανάστη: «Πυροβόλησαν και πέσαμε μέσα στο νερό από τον φόβο μας. Είδα έναν με περίστροφο και ένα τουφέκι. Έφτασα στην όχθη, η γυναίκα μου ήταν πίσω μου. Η τελευταία εικόνα που έχω απ’ αυτήν είναι να στέκεται περίπου δύο μέτρα πίσω μου με το κεφάλι έξω από το νερό. Οι στρατιώτες με πλησίασαν, προσπάθησα να γυρίσω να πάρω τη γυναίκα μου, αλλά με άρπαξαν και με έσπρωξαν με το κεφάλι κάτω, στραμμένο στην άλλη πλευρά, έτσι που δεν μπορούσα να βλέπω το ποτάμι. Προσπάθησα να σηκωθώ, αλλά ο στρατιώτης μού έβαλε το όπλο στο κεφάλι. Πυροβόλησαν συνολικά τρεις φορές». Στη συνέχεια, οι ελληνικές αρχές τον πέρασαν μαζί με τα παιδιά του και άλλους μετανάστες σε τουρκικό έδαφος. Η Διεθνής Αμνηστία εκτιμά πως η γυναίκα του είναι νεκρή –επίσημα, ωστόσο, καταγράφεται ως αγνοούμενη. Η ίδια οργάνωση έγραψε μια έκθεση βασιζόμενη σε καταγραφή 34 μαρτυριών μεταναστών που είχαν επιχειρήσει να έρθουν στην Ελλάδα στα τέλη Φεβρουαρίου. Στην έκθεση «[κ]αταγράφει δεκάδες μαρτυρίες ανθρώπων που υπέστησαν βία, πλιάτσικο και κακομεταχείριση στα χέρια των ελληνικών αρχών, οι οποίες τους γύρισαν πίσω στην Τουρκία, έξω από κάθε νόμιμη και ανεκτή διαδικασία. Καταγράφει επίσης τις βίαιες επιθέσεις εναντίον προσφύγων και μεταναστών στα νησιά, όπως και παράνομες επιχειρήσεις επαναπροώθησης στο Αιγαίο». [41]

Παράλληλα, το κράτος ανέλαβε με αφορμή την καραντίνα του κορωνοϊού να προχωρήσει γρήγορα σε μια σειρά κινήσεων που μέχρι πρότινος συναντούσε αντιστάσεις, π.χ. στις 15 Μαρτίου η ΕΛ.ΑΣ. εκκένωσε κατάληψη μεταναστών στο Πολυτεχνείο της Αθήνας. Αλλά το σημαντικότερο είναι ότι αποφάσισε εν τάχει στις 24 Μαρτίου **το κλείσιμο ήδη υφιστάμενων κέντρων κράτησης ή τη δημιουργία νέων κλειστών κέντρων κράτησης σε νησιά και στην ενδοχώρα** [Υπουργική Απόφαση 2945 (ΦΕΚ, Αρ. 1016 τεύχος β΄) Σύσταση Δομών Προσωρινής Υποδοχής Πολιτών Τρίτων Χωρών ή ανιθαγενών, οι οποίοι έχουν αιτηθεί διεθνή προστασία], αναστέλλοντας για ένα μήνα σε πρώτη φάση τις αιτήσεις ασύλου και, άρα, αναχαιτίζοντας τον σημαντικότερο λόγο που δεν επέτρεπε να δημιουργούνται κλειστά κέντρα κράτησης. [42] Στις 14 Μαρτίου ξεκίνησε το «γέμισμα» των κλειστών κέντρων κράτησης με κατεπείγουσες αστυνομικές διαταγές. [43] Σε κάποια από τα κέντρα κράτησης μάλιστα, αν όχι σε όλα, έχει επιχειρηθεί να υπάρχει διπλάσιος πληθυσμός από αυτόν που «σηκώνουν οι υποδομές». Σύμφωνα με την Πυροσβεστική π.χ. στο Κλειδί Σερρών το κέντρο κράτησης θα «φιλοξενεί» 1.300 μετανάστες αντί για τους 700 προβλεπόμενους (περίπου δέκα άτομα δηλαδή σε σκηνές των πέντε ατόμων). [44] Στις 21 Μαρτίου ο *Guardian* μετέδιδε πως ήδη έκλεισαν εντελώς τα κέντρα κράτησης της Λέρου και της Κω –για να ικανοποιηθεί και ο ντόπιος δήμαρχος και ο σάπιος όχλος του– ενώ αυξήθηκαν οι περιορισμοί για τους μετανάστες που έμεναν στη Μόρια της Λέσβου. [45]

Όμως κράτος χωρίς **«εθελοντές», δηλαδή παρακρατικά δίκτυα**, δεν είναι κράτος της προκοπής· και γι’ αυτό ακριβώς στον υπέρ πάντων αγώνα κατά των μεταναστών έσπευσαν οι πάντες. Για το σκοπό αυτό ενεργοποιήθηκαν τόσο στα νησιά όσο στον Έβρο κυρίως δεξιά κομματικά δίκτυα, δίχως να εκλείπει βέβαια ο ανταγωνισμός και από άλλες πατριωτικές δυνάμεις από το ΚΚΕ, τον ΣΥΡΙΖΑ και απλούς μικροαστούς. Η Λέσχη Ειδικών Δυνάμεων της Κρήτης, οι ΠΑΕ Ολυμπιακός και Παναθηναϊκός, οι αγρότες της Αλεξανδρούπολης, ο Σύλλογος Εργαζομένων Δήμου Καλαμαριάς και οι ψηφοφόροι που οργάνωσε η Ραχήλ Μακρή σε συνεργασία με την Εκκλησία και τα μοναστήρια της Λέσβου είναι κάποια χαρακτηριστικά παραδείγματα που δηλώνουν και την ποικιλοχρωμία του φασιστικού στρατού. [46] Η διαφορά είναι ότι στον Έβρο συντόνιζε τους «εθελοντές» (έτσι λέμε τους φασίστες τώρα) η Αστυνομία, ενώ στη Λέσβο ο Δήμαρχος

«…Αυτές τις μέρες η Ελλάδα, οι Έλληνες, χτίζουν έναν άλλον τοίχο. Τον τοίχο απέναντι στην επιδημία. […] πιστεύω ότι αυτή τη μάχη και αυτόν τον τοίχο απέναντι στην πανδημία θα τον υψώσουμε και θα βγούμε νικητές». [32] Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης (που στην ελλάδα το λένε Προστασίας του Πολίτη) Μιχάλης Χρυσοχοΐδης σχολιάζει την επέκταση του συνοριακού τείχους στον Έβρο (που στην ελλάδα το λένε «φράχτη»).

Μυτιλήνης, Στρατής Κύτελης, με τον Περιφερειάρχη βορείου Αιγαίου και βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας Χαράλαμπο Αθανασίου.

Στη **Λέσβο** ο Δήμαρχος κατάφερε με τη συνδρομή φασιστοειδών να μπλοκάρει μια βάρκα με 40 άτομα μέσα στο νερό ώστε να μην αποβιβαστούν. Ο όχλος τραμπούκιζε και έβριζε μετανάστες και όσους ήταν υπέρ τους στη στεριά. Ο Δήμαρχος παραίνεσε επίσης να σχηματιστούν μπλόκα δημοτών σε όλες τις εξόδους και τις εισόδους του κέντρου κράτησης της Μόριας και στα λεωφορεία του λιμενικού, ενώ οι φασιστο-πιτσιρικάδες του νησιού έκαναν και το κάτι παραπάνω: έσπαγαν αυτοκίνητα με πινακίδες κυκλοφορίας που δεν ήταν από τη Λέσβο. Στη Συκαμιά Λέσβου λίγες μέρες αργότερα έκαψαν και το κλειστό κέντρο κράτησης της Ύπατης Αρμοστείας, ενώ δύο δημοτικά οχήματα σφράγισαν και την εθνική οδό Μυτιλήνης-Καλλονής ώστε να μην κυκλοφορούν πάνω σε αυτή την οδική αρτηρία μετανάστες. [47] Μέσα σε αυτή τη χαρούμενη ατμόσφαιρα, τρεις Παλαιστίνιοι βρήκαν την ευκαιρία να κάψουν και την ημερήσια δομή ψυχαγωγίας και άτυπης εκπαίδευσης προσφύγων και μεταναστών στον Καρά Τεπέ «One Happy Family» που είχαν φτιάξει σε συνεργασία Άραβες και Ισραηλινοί μιας ΜΚΟ. [48]

Στον **Έβρο**, πάλι, οι μετανάστες και οι μη-έλληνες δημοσιογράφοι ξυλοκοπούνται, συλλαμβάνονται από τους εθελοντές και παραδίδονται στην αστυνομία. [49] Σύμφωνα με το δημοσιογράφο του *CNN Greece*, το βράδυ της Καθαρής Δευτέρας, «στον κεντρικό δρόμο Διδυμοτείχου – Φερών… εμφανίστηκε ένα αγροτικό όχημα, από το οποίο κατέβηκαν δύο άντρες και μία γυναίκα και ο ένας άντρας κρατούσε καραμπίνα». Όπως εξιστορεί ο δημοσιογράφος, «οι τρεις μετανάστες κατάλαβαν τι πρόκειται να συμβεί και άρχισαν να τρέχουν […] οι δύο κατάφεραν να μπουν στα χωράφια και να εξαφανιστούν αλλά ο τρίτος έμεινε πίσω, τον έπιασαν, τον χτύπησαν και τον έβαλαν να κάτσει σε ένα σημείο στη άκρη του δρόμου. Στη συνέχεια ήρθαν άλλα δύο αγροτικά αυτοκίνητα και κατέβηκαν μερικοί ακόμη άνδρες, δεν θυμάμαι αριθμό. Κάποιοι προσπάθησαν να βρουν αυτούς που το έσκασαν και κάποιοι έμειναν στο σημείο, όπου έβαλαν τον μετανάστη να ξαπλώσει, τον χτυπούσαν τον χλεύαζαν και τον έβριζαν. Εγώ παρατηρούσα όλα αυτά από μια απόσταση 10 έως 15 μέτρων και τους ρωτούσα γιατί τον χτυπούν». Ένας άλλος δημοσιογράφος από την Ολλανδία, είδε και φωτογράφισε στα χερσαία ελληνοτουρκικά σύνορα Έλληνες που «ξυλοκόπησαν, λήστεψαν, έγδυσαν και αφαίρεσαν τα χαρτιά από πρόσφυγες». [50] Όπως δήλωσε ένας μετανάστης στους *New York Times*, «για τους Έλληνες οι μετανάστες είμαστε απλώς ζώα», [51] ενώ σε άλλο μέσο ενημέρωσης άλλοι μετανάστες δηλώνανε: «Δεν έχουμε δει στη ζωή μας χειρότερους ανθρώπους από τους Έλληνες». [52] Οι τρεις Αφγανοί μετανάστες που μίλησαν τόσο… αχάριστα, είχαν προηγουμένως ξυλοκοπηθεί άγρια από την ελληνική αστυνομία, τους είχαν κλέψει όλα τα υπάρχοντα και τους απέλασαν πίσω στην Τουρκία, σύμφωνα με δημοσίευμα της ισπανικής εφημερίδας *El Pais*. «Μας χτύπησαν με σιδερένιες ράβδους, μας φέρθηκαν με το χειρότερο τρόπο, δεν μας έδωσαν ούτε φαγητό ούτε νερό για 24 ώρες», είπε ο μικρότερος σε ηλικία μετανάστης απ' τους τρεις. Τους έριξαν σ' ένα μπουντρούμι και την επόμενη μέρα τούς επέστρεψαν στην Τουρκία, αφού πρώτα τους αφαίρεσαν κινητά, χρήματα και σακίδια.

Άτυπο ρόλο συνοριοφύλακα, δε, και δήμιου-σερίφη αναλαμβάνουν ενίοτε θύτες και ατομικά, όπως εκείνος ο 48χρονος άνδρας στη Χίο που πυροβόλησε με την καραμπίνα του δύο ανήλικα παιδιά 16

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

[32] «Στον Έβρο ο Χρυσοχοΐδης – Φράχτης στα σύνορα σε όσα σημεία είναι αναγκαίο», *in.gr*, 30-03-2020.
[33] «Δένδιας: Να μπει τέλος στη «διπλωματία του εκβιασμού» που ασκεί η Τουρκία», *ΤΑ ΝΕΑ*, 30-03-2020.
[34] «Χρυσοχοΐδης στο ΘΕΜΑ: Να ξαναφτιάξουμε την Ελλάδα από την αρχή μετά την πανδημία του κορωνοϊού», Δημήτρης Πώποτας, Άρια Καλύβα, *Πρώτο Θέμα*, 31-03-2020.
[35] «Χρυσοχοΐδης: Τα μίντια μεγέθυναν συμπεριφορές ελάχιστων πολιτών, αλλά καλά έκαναν», *TVXS*, 01-04-2020.
[36] «Τουρκικές υβριδικές επιχειρήσεις στα σύνορά μας: Η εισβολή έχει ήδη αρχίσει», Μιχάλης Κωσταράκος, *Καθημερινή*, 04-03-2020. «Η χώρα μας τις τελευταίες μέρες δέχεται μια υβριδική εισβολή στον Έβρο και στα νησιά. Υβριδικές επιχειρήσεις είναι αυτές στις οποίες οι εμπλεκόμενοι χρησιμοποιούν συγχρόνως και κατά την κρίση τους ολόκληρο το φάσμα των μέσων που έχουν στη διάθεση τους. Αυτό περιλαμβάνει στρατιωτικά συμβατικά, πολιτικά, διπλωματικά, οικονομικά, πληροφοριακά και προπαγανδιστικά μέσα, αλλά και ανορθόδοξες ή και τρομοκρατικές τακτικές με πειθαναγκασμό, με ενδεχόμενη χρήση ελεγχόμενης ή ανεξέλεγκτης βίας, εγκληματικές πρακτικές, ψυχολογικές επιχειρήσεις και κυβερνοπόλεμο αλλά και οποιαδήποτε άλλη δυνατότητα παρουσιασθεί, με σκοπό την επίτευξη των τεθέντων στόχων».
[37] «Μετανάστες με κορωνοϊό προωθεί η Αγκυρα στην Ελλάδα», Βασίλης Νέδος, *Καθημερινή*, 11-04-2020.
[38] «Έκτακτη σύγκληση του ΚΥΣΕΑ στο Μαξίμου για το μεταναστευτικό», *LIFO*, 01-03-2020.
[39] «'We Are Like Animals': Inside Greece's Secret Site for Migrants», Matina Stevis-Gridneff, Patrick Kingsley, Haley Willis and Sarah Almukhtar, *The New York Times*, 10-03-2020.
[40] «Greek coast guards fire into sea near migrant boat», *BBC news*, 02-03-2020.
[41] «Δύο νεκροί, μία αγνοούμενη και δεκάδες τραυματίες στον Έβρο», *ΕΦΣΥΝ*, 07-04-2020.
[42] Από την ειδησεογραφία βλέπουμε ότι έχουν δημιουργηθεί 30 νέες δομές στην Αλεξάνδρεια Ημαθίας, στο Βαγιοχώρι, τα Λουτρά Βαγιοχωρίου και τη Βόλβη Θεσσαλονίκης, τη Βέροια, το Βόλο, στην εθνική οδό Καλπακίου-συνόρων, στη Δράμα, την Ελευσίνα, τις Θερμοπύλες, τη Θήβα, στο Περιγιάλι και σε ακόμα ένα χωριό της Καβάλας, στον Κατσικά Ιωαννίνων, στην Κάτω Μηλιά Κατερίνης, στο χωριό Μυρσίνη της Κυλλήνης, στο στρατόπεδο Βογιατζόγλου του Λαγκαδά Θεσσαλονίκης, στο Κουτσόχερο Λάρισας, στο Λαύριο και τη Μαλακάσα, στα Οινόφυτα, στη Ριτσώνα, (δύο) στις Σέρρες, στο Χαϊδάρι, στο Δήμο Ζήρου στην Ήπειρο, στον Πύργο, στα Γρεβενά και την Κόρινθο.
[43] Βλ. «Ξεκίνησαν οι μεταφορές σε κλειστές δομές στην Μαλακάσα και τις Σέρρες», *news247.gr*, 14-03-2020· «Σέρρες : Καταγγελία της Ένωσης Αστυνομικών υπαλλήλων για την δομή φιλοξενίας στο Κλειδί», *Σερραϊκά Νέα*, 20-03-2020· «Σε Ριτσώνα, Οινόφυτα και Θήβα: Έρχονται «φουρνιές» μεταναστών από τα νησιά», *eviazoom.gr*, 30-03-2020.
[44] «Κλειστή Δομή μεταναστών στο Κλειδί: Προειδοποιήσεις της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας για τον κίνδυνο που διατρέχει», *Ανεξάρτητος*, 23-03-2020.
[45] Να θυμίσουμε εδώ ότι η Μόρια, χωρητικότητας 6.000 εγκλείστων, είναι το μεγαλύτερο στρατόπεδο κράτησης προσφύγων στην ελλάδα, με 20.000 κρατούμενους. Αυτό σημαίνει ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία του Guardian υπάρχει μια βρύση για κάθε 1.300 άτομα, μία τουαλέτα για κάθε 167 άτομα και ένα μπάνιο για κάθε 242 άτομα. Πάνω από το ένα-τρίτο των μεταναστών της Μόριας είναι παιδιά, τα μισά ασυνόδευτα, και η μέση παραμονή τους στο στρατόπεδο κυμαίνεται από πέντε μήνες έως ένα χρόνο. Βλ. «Fears of catastrophe as Greece puts migrant camps into lockdown», Laura Spinney, *The Guardian*, 21-03-2020.
[46] «Η Λέσχη Ειδικών Δυνάμεων Κρήτης καλεί εθελοντές Ειδικών δυνάμεων να μεταβούμε στα σύνορα για να ενισχύσουμε τον στρατό

χρονών μέσα στο θερμοκήπιο του. [53] Αντίστοιχο περιστατικό έγινε βέβαια και στο κέντρο της Αθήνας, Αλκιβιάδου και Ιουλιανού, όπου ένα καθίκι πυροβόλησε κατά Μπαγκλαντεσιανών μεταναστών στην απέναντι πολυκατοικία. [54] Για να μην ξεχνιόμαστε, την ίδια περίοδο πάνω-κάτω, δηλαδή στις 8 Μάρτη, οι νεοναζί και οι φίλοι τους έκαναν συγκέντρωση στη Θεσσαλονίκη κατά των μεταναστών, ενώ κάτι χουντόγεροι προσπάθησαν να κάνουν το ίδιο και στο Ρέθυμνο στις 15 Μάρτη. Δυναμικές συγκεντρώσεις αντιφασιστ(ρι)ών συνέβησαν και στις δύο πόλεις. Στο Ρέθυμνο μάλιστα έγιναν και 85 συλλήψεις από την πλευρά των αντιφασιστ(ρι)ών, ώστε να προστατευτεί από την αστυνομία η συγκέντρωση των φίλων τους, των εθνικιστών. [55]

Από τις 12 Μαρτίου το ελληνικό κράτος για να ενισχύσει το σενάριο του «υβριδικού πολέμου» παρουσίασε και «θερμό επεισόδιο» για να πείσει πως πρόκειται περί πολέμου. Συγκεκριμένα, μέσω της *Καθημερινής* παρουσιάστηκε εμβολισμός σκάφους του ελληνικού λιμενικού από την τουρκική ακτοφυλακή έξω από την Κω με σκοπό τη δημιουργία αντιπερισπασμού ώστε να προσεγγίσουν βάρκες μεταναστών την Κω αλλά και τη Λέσβο. Οι ελληνικές αρχές, σύμφωνα με το δημοσίευμα, απέκρουσαν τόσο την τουρκική ακταιωρό όσο και τις βάρκες των μεταναστών.

Ξυλοδαρμοί, απόπειρες αυτοκτονίας και δολοφονίες στο σωρό.
Ακόμα και σε περιόδους που το κράτος δεν έχει ονομάσει «πολεμικές», η ζωή και ο θάνατος των μεταναστών στην ελλαδική επικράτεια θυμίζει ζωή και θάνατο ενός αόρατου πολέμου –όσο αόρατη είναι δηλαδή η εθνική ταυτότητα. Οι ξυλοδαρμοί μεταναστών, τα ρατσιστικά άρθρα στις εφημερίδες μέχρι και η απαγόρευση κυκλοφορίας μεταναστών από τοπικούς δημάρχους ήταν λίγα μόνο από όσα εμφανίστηκαν το τελευταίο δίμηνο σε διάφορα μέρη της χώρας. Είτε για λόγους μιας αρρωστημένης «πίεσης» προς το κράτος για συμφωνίες που δεν τηρήθηκαν (όπως στην περίπτωση της Κω), είτε για λόγους απλώς ψυχικής απόλαυσης της συμμετοχής στο μεγάλο αυτό έθνος του φιλότιμου και του μουσακά, οι Έλληνες έκαναν το γνωστό κυνήγι μεταναστών και πάλι το εθνικό τους σπορ. [56] Όσο στερημένη είναι η ζωή των μεταναστών από το κρατικό και το κοινωνικό ενδιαφέρον στην ελλάδα, άλλο τόσο είναι και ο θάνατός τους. Οι ανακοινώσεις περί «υβριδικού πολέμου» όμως ενέτειναν την κρατική πίεση και την κοινωνική βία εναντίον έγκλειστων και μη μεταναστών σε τέτοιο βαθμό που άρχισαν να εμφανίζονται στη δημοσιότητα όλο και περισσότεροι θάνατοι και τραυματισμοί κάποιων «τυχαίων ξένων»· συγκεκριμένα έξι θάνατοι και μια απόπειρα αυτοκτονίας. [57] Σαν αποτέλεσμα, δε, της ανάπτυξης στρατιωτικών και παρα-στρατιωτικών δυνάμεων στον Έβρο και το Αιγαίο, δολοφονήθηκαν με σφαίρες κι άλλοι άνθρωποι, την ευθύνη των εκτελέσεων των οποίων αρνήθηκε το ελληνικό κράτος, χαρακτηρίζοντας τις ειδήσεις αυτές ως «fake news». [58] Φυσικά πρέπει να έχουμε υπόψη ότι μονάχα ένα μέρος των δολοφονηθέντων έφτασε στη δημοσιότητα· αν κρίνουμε από το ότι οι παρακρατικοί κατά το κυνήγι τους πυροβολούσαν μέχρι και αστυνομικούς, μπερδεύοντάς τους με μετανάστες, οι νεκροί προφανώς είναι πολύ περισσότεροι. [59] Απέναντι σε όλο αυτό το ζοφερό καθεστώς, τις μόνες αξιοπρεπείς δηλώσεις που διαβάσαμε τις έκανε ο Τζαβέντ Ασλάμ, πρόεδρος της πακιστανικής κοινότητας στην ελλάδα, το Σάββατο 21 Μάρτη, σε διαδήλωση στην Αθήνα λέγοντας πως «το μίσος, ο ρατσισμός και ο φασισμός είναι χειρότερα από τον κορωνοϊό».

β) Μια παλιά καλή, αριστερή ιδέα («είναι χρήσιμοι για την οικονομία!»).

Στις 20 Φεβρουαρίου το τηλεοπτικό κανάλι *STAR* φιλοξενούσε τον Γ.Γ. του Υπουργείου Ανάπτυξης που εξηγούσε πως θέλει να φτιάξει έναν «ΟΑΕΔ μεταναστών» για να δουλεύουν στα χωράφια, όταν βγαίνουν από τα «hot spots». [60] Θα αντιμετωπίσουν έτσι, έλεγε το δελτίο του *STAR*, τη μαύρη εργασία, την ένταξη των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία και τις ανάγκες εργασίας που έχουν τα ελληνικά αφεντικά των χωραφιών (ή, κυρίως το τελευταίο θα λέγαμε εμείς οι κακόπιστοι). Στην ουσία δεν πρόκειται για καμιά καινούρια ιδέα στην ελληνική πραγματικότητα, μιας και πολλοί πολιτικοί (κυρίως της Αριστεράς και των φιλελεύθερων) ή άνθρωποι του πνεύματος σαν τον... Διονύση Σαββόπουλο την έχουν ρίξει και ξαναρίξει στο παρελθόν εδώ και δέκα χρόνια! Εξάλλου, γιατί να το κρύβουμε; Ήδη συμβαίνει! Και, εφόσον δρομολογείται σιγά-σιγά η ένταξη της Αλβανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η πρόσληψη Αλβανών εργατών δεν θα μπορεί να γίνεται με τους ίδιους εξευτελιστικούς όρους με τους οποίους γινόταν, οι νέοι μετανάστες είναι τώρα αυτοί που θα πρέπει να «αξιοποιηθούν»! Η Αριστερά, βέβαια, που ήταν πάντα της προόδου και του ανένδοτου αντιρατσιστικού αγώνα με τα στιβαρά επιχειρήματα του στυλ «οι μετανάστες βοηθούν την εθνική μας οικονομία», δεν θα μπορούσε παρά να ανταποκριθεί θετικά σε ένα τέτοιο κάλεσμα. Ο Κρίτων Αρσένης του ΜΕΡΑ25 όχι μόνο συμφώνησε αλλά και επαύξησε! «Υπάρχουν χωριά που έχουν ερημώσει. Δεν υπάρχει κάποιος άνθρωπος να βοηθήσει τους ηλικιωμένους κατοίκους να κόψουν ξύλα, να μεταφέρουν προϊόντα. Αν τοποθετηθούν εκεί οικογένειες προσφύγων θα υπάρξει πρόβλημα; Όχι, ίσα-ίσα που θα μπορέσουν οι ηλικιωμένοι να προστατευτούν και να βοηθηθούν...», ανέφερε. [61] Συνεπώς όχι μόνο χωράφια, αλλά και ξύλα και μεταφορές!

Στο δελτίο ειδήσεων του *STAR* πάντως τα αφεντικά-αγρότες φαίνεται να μην τρελάθηκαν και τόσο με την προοπτική αυτή γιατί προτιμούν, όπως έλεγαν, «τους δικούς τους παράνομους» που παίρνουν εδώ και δέκα χρόνια να δουλέψουν. Και λογικό. Να όμως που ήρθε ο κορωνοϊός και άρθηκε και αυτή η ένσταση λόγω... αντικειμενικών συνθηκών (κοίτατε να δείτε που στο τέλος πιο πολλά προβλήματα θα λύσει για το κράτος ο κορωνοϊός παρά θα δημιουργήσει!). Και μέσα σε τρεις εβδομάδες είχαν γίνει όλα τα κονέ.

Και πράγματι, μέσα σε ένα μήνα, δηλαδή στις 20 Μαρτίου, *το Αθηναϊκό και το Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων* μετέδωσαν πως έχει δρομολογηθεί η «αξιοποίηση δυναμικού των προσφύγων» που βρίσκονται σε κέντρα κράτησης στη Βέροια, την Αλεξάνδρεια, το Διαβατό, την Κάτω Μηλιά Πιερίας, την Πέλλα και την ευρύτερη Ημαθία, καθώς λόγω των κλειστών συνόρων των χωρών των Βαλκανίων, υπάρχει μεγάλη έλλειψη εργατικών χεριών. Μαθαίνουμε εκεί πως όλη αυτή την οργάνωση της εργασίας τη συντονίζει η νεοσύστατη... Εθνική Διεπαγγελματική Οργάνωση Φρούτων-Πυρηνοκάρπων και Αχλαδιών. Ο πρόεδρος της, Χρήστος Γιαννακάκης, συναντήθηκε με εκπροσώπους των υπουργείων Μεταναστευτικής Πολιτικής, Υποδοχής και Ασύλου και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, τον διοικητή του ΟΑΕΔ, στελέχη της κυβέρνησης, του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης και τις περιβόητες ΜΚΟ. Με λίγα λόγια βρέθηκαν όλοι οι αρμόδιοι για το ξεζούμισμα των μεταναστών και της ωφέλιμης εκμετάλλευσής τους. Όπως είπε ο κύριος Γιαννακάκης **η Οργάνωση Φρούτων-Πυρηνοκάρπων και Αχλαδιών θα επισκεφτεί «τα τέσσερα καμπ» προκειμένου να διαλέξουν εργάτες** για τον Μάιο και τον Ιούνιο. «Τόνισε δε ότι... θα γίνουν «κρούσεις» και σε άλλα κέντρα, ανάλογα με τις ανάγκες που θα προκύψουν», πράγμα διόλου απίθανο, αφού

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

για 10 ημέρες» στο «Ετοιμάζουν εθελοντική ομάδα στην Κρήτη για να μεταβούν στον Έβρο», *CretanMagazine*, 01-03-2020· «Μεταναστευτικό: Η ΠΑΕ Ολυμπιακός στέλνει εθελοντές και τρεις νταλίκες με προμήθειες στον Έβρο», *Πρώτο Θέμα*, 02-03-2020· «Αλεξανδρούπολη: Μπλόκο στην είσοδο μεταναστών και από αγρότες», *Πρώτο Θέμα*, 01-03-2020· «Ανακοίνωση του Συλλόγου Εργαζομένων Δήμου Καλαμαριάς», *sedkalamaria.wordpress.com*, 03-03-2020. Την τελευταία την παραθέτουμε ολόκληρη: «Ο Σύλλογος Εργαζομένων αποφάσισε κατά πλειοψηφία να συγκεντρώσει: Υγρομάντηλα, Ταϊ ράπς[sic], γάντια μιας χρήσης μεγάλα προκειμένου να σταλούν στον Έβρο στα Σώματα Ασφαλείας. Όσοι συνάδελφοι, συναδέλφισσες επιθυμούν να τα φέρουν στο εργοτάξιο του Φοίνικα στο γραφείο του Συλλόγου Εργαζομένων ή να τα μαζεύουν κατά τόπους μέλη του Δ/Σ μέχρι την Πέμπτη 05-03-2020».

[47] «Αδιάκριτες επιθέσεις στην Λέσβο», Πολιτικά Λέσβος, 02-03-2020· «Μεταναστευτικό: Αυξάνεται η πίεση στα νησιά - Μπλόκο σε μετανάστες, ΜΚΟ από κατοίκους», *Πρώτο Θέμα*, 01-03-2020.

[48] «'Συμβόλαιο' εμπρησμού στο 'One Happy family'», *LIFO*, 20-03-2020.

[49] Βλ. «Έβρος: Ένοπλοι κάτοικοι «συλλαμβάνουν» πρόσφυγες και επιτέθηκαν σε δημοσιογράφο», CNN, 03-03-2020 και «Έβρος: Ντόπιοι "ακινητοποίησαν πρόσφυγες στα σύνορα" - Το επίμαχο βίντεο του Πρώτου Θέματος», *LIFO*, 04-03-2020.

[50] «Οι Έλληνες λήστεψαν, έγδυσαν και άφησαν πρόσφυγες να γυρίσουν γυμνοί στη Τουρκία», *The Press Project*, 06-03-2020.

[51] «'We Are Like Animals': Inside Greece's Secret Site for Migrants», Matina Stevis-Gridneff, Patrick Kingsley, Haley Willis and Sarah Almukhtar, *The New York Times*, 10-03-2020.

[52] «Δεν έχω δει στη ζωή μου χειρότερους ανθρώπους από τους Έλληνες», *ΑΝΟΙΧΤΑ ΣΥΝΟΡΑ*, 03-03-2020.

[53] «Χαλκειός: Υπό κράτηση 48χρονος που πυροβόλησε με καραμπίνα ανήλικα προσφυγάκια. Στο Νοσοκομείο Χίου τα θύματα με σκάγια στην πλάτη», *Πολίτης Chios Web News*, 01-04-2020.

[54] «Συναγερμός στο κέντρο της Αθήνας: Άνδρας άνοιξε πυρ και ταμπουρώθηκε στο διαμέρισμά του», *altsantiri.gr*, 09-04-2020.

[55] «Το παρασκήνιο του εμβολισμού στην Κω», Γιάννης Σουλιώτης, *Καθημερινή*, 12-03-2020.

[56] Στις 13 Φλεβάρη στην Κω ξυλοκοπήθηκαν τέσσερα ανήλικα προσφυγόπουλα στο δρόμο από το κέντρο κράτησης της Κω προς το Πυλί. Την προηγούμενη μέρα μια άλλη ομάδα ανηλίκων μεταναστών είχε δεχθεί έλεγχο από πρόεδρο τοπικής κοινότητας στο νησί, ενώ δεκάδες άλλοι μετανάστες του κέντρου κράτησης εκδιώκονταν από το νοσοκομείο της Κω και υφίσταντο ρατσιστικές συμπεριφορές από το ιατρικό προσωπικό του νοσοκομείου –τους «καθημερινούς ήρωες», δηλαδή, της Αριστεράς. Βλ. «Καταγγελία: Ξυλοκόπησαν ασυνόδευτα προσφυγόπουλα στην Κω», *Alfavita*, 23-02-2020. Στις 26 Φλεβάρη ο Παλαιστίνιος Μοχάμεντ αλ Μάσρι, 23 ετών, από τη Γάζα, που έμενε στο κέντρο κράτησης της Κω και δούλευε από τις 7 το πρωί μέχρι τις 7 το βράδυ για 30 ευρώ μεροκάματο σε σιδεράδικο, δέχτηκε επίθεση από το αφεντικό του, πατώντας τον με το αυτοκίνητό του, και κατέληξε στο νοσοκομείο. Βλ. «Το αφεντικό τον χτύπησε με το αμάξι!», Δημήτρης Αγγελίδης, *ΕΦΣΥΝ*, 26-02-2020. Δυο μέρες αργότερα, ο κύριος Συρίγος, καθηγητής στο Πάντειο και βουλευτής της Ν.Δ., αρθρογραφούσε υπέρ του «push back» από τις ελληνικές αρχές εναντίον των μεταναστών, δηλαδή υπέρ του πνιξίματος των μεταναστών στο Αιγαίο («Προσφυγικό: Υπέρ του push back μεταναστών ο βουλευτής της ΝΔ Α. Συρίγος», *Το ΒΗΜΑ*, 28-02-2020). Στις 18 Μαρτίου ο δήμαρχος Κω, Θεοδόσης Νικηταράς, αποφάσισε να τοποθετήσει πινακίδες στο νησί και να βγάλει φυλλάδια που θα υπαγορεύουν που επιτρέπεται και που απαγορεύεται να κυκλοφορούν μετανάστες, κινητοποιώντας ιδιωτικές εταιρείες φύλαξης για την εφαρμογή του μέτρου. Βλέπε «Αντιπροσφυγικό «απαρτχάιντ» επιβάλει ο δήμαρχος Κω», *TVXS*, 18-03-2020.

[57] Βλ. «Θεσσαλονίκη: Νεκροί βρέθηκαν 3 άνδρες στην περιοχή της Βόλβης», *CityPortal*, 28-02-2020· «Πεθαίνοντας στη Μόρια: Νεκρός 20χρονος Αφγανός, πιθανά από υπερβολική λήψη χαπιών», *StoNisi.gr*, 27-3-2020 και «Νεκρός εντοπίστηκε Σύρος κρατούμενος στα κρατητήρια της ΓΑΔΑ», *Zougla.gr*, 07-03-2020. Στις 15-03-2020 ανακοινώθηκε απόπειρα αυτοκτονίας στα κρατητήρια της Πέτρου Ράλλη από την Πρωτοβουλία:

Λάρισα: Ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις για την καραντίνα μετά τα 20 κρούσματα σε οικισμό Ρομά

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ: ΕΛΛΑΔΑ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ: 10/04/2020 - 07:44

Τρεις τελείως ασύνδετες φωτογραφίες μεταξύ τους. Σχεδόν εξίσου τυχαίες όπως η τυχαία συνάντηση πάνω σε ανατομικό τραπέζι μιας ραπτομηχανής και μιας ομπρέλας, σχεδόν εξίσου απομακρυσμένες όσο η ένωση δύο απομακρυσμένων πραγματικοτήτων. Οι αναγνώστ(ρι)ες που θα μπορέσουν να φτιάξουν μια ιστορία που να λαμβάνει υπόψη και τις τρεις φωτογραφίες κερδίζουν ένα βιβλίο του Γκιγιόμ Απολινέρ και ένα του Ιζιντόρ Ντικάς (aka Λοτρεαμόν) σε pdf. Η καλύτερη ιστορία θα κερδίσει ΤΣΑΜΠΑ το επόμενο 0151 (τεύχος 20) και ένα δώρο-έκπληξη! Εμείς, μέχρι τότε, θα υποσχεθούμε να βελτιώσουμε το χιούμορ μας.

προς μεγάλη απογοήτευση του κύριου Γιαννακάκη τα σύνορα με την Αλβανία ενδέχεται να είναι κλειστά και τον Μάιο λόγω κορωνοϊού και άρα να χάσει τελείως τους 10.000 «καλύτερα εκπαιδευμένους και πιο έμπειρους στις καλλιεργητικές εργασίες» Αλβανούς μετανάστες που απασχολεί κάθε χρόνο για τα ροδάκινα η Πέλλα και η Ημαθία. [62] Ο βουλευτής Πέλλας Λάκης Βασιλειάδης στις 21 Μαρτίου μίλησε κι αυτός για το πρόβλημα απ' τη δική του πλευρά, εκπροσωπώντας τα αφεντικά-αγρότες της περιφέρειάς του, παραδεχόμενος τη στρατηγική υποτίμησης/παρανομοποίησης των εργατών γης στη χώρα: «Προτεραιότητα αποτελεί φυσικά η εξασφάλιση της δημόσιας υγείας [αλλά υπάρχει και...] η αναμενόμενη έλλειψη εργατών γης για τις αγροτικές εργασίες που πρόκειται να ξεκινήσουν από τις αρχές Μαΐου. Μέχρι πέρσι το μεγαλύτερο μέρος των εργασιών αυτών αναλάμβαναν Αλβανοί υπήκοοι. [...] Αποτέλεσμα ήταν οι άνθρωποι αυτοί να έρχονται στη χώρα με τρίμηνη τουριστική βίζα και –στην ουσία παράτυπα– να εργάζονται στην συγκομιδή φρούτων». [63]

Πέντε μέρες αργότερα, μάλιστα, η κατάσταση εμφανίστηκε ακόμα πιο δραματική στις εφημερίδες: «Η έλλειψη εισαγόμενων εργατικών χεριών λόγω του κορονοϊού θα προκαλέσει τεράστια προβλήματα στη συγκομιδή - Καμπανάκι του κινδύνου χτυπάει το Επισιτιστικό Σώμα του ΟΗΕ». Και σε αυτό το δημοσίευμα ο κύριος Γιαννακάκης, ως πρόεδρος της Κοινοπραξίας Συνεταιριστικών Ομάδων Παραγωγών Ημαθίας εδώ, ομολογεί ότι θα υπάρξουν ελλείψεις σε φρούτα (ροδάκινα, βερίκοκα και κεράσια). Αντίστοιχες δηλώσεις για τα... λαχανικά έκανε ο Γιώργος Παπαβασίλης, παραγωγός και υπεύθυνος δημοσίων σχέσεων του Αγροτικού Συνεταιρισμού Παραγωγών Κηπευτικών Μεγάρων. Η λύση έρχεται και πάλι αβίαστα:

«Σε αυτήν την πολύ δύσκολη συγκυρία οι εκπρόσωποι των παραγωγών υποστηρίζουν ότι μία πολύ καλή λύση, ώστε να μην υπάρχουν ελλείψεις στην αγορά σε φρούτα και λαχανικά, θα ήταν να χρησιμοποιηθούν στη συγκομιδή πρόσφυγες και μετανάστες, οι οποίοι διαμένουν στα camps. Όπως τονίζουν, με τον τρόπο αυτό και η συγκομιδή μπορεί να γίνει κανονικά και όσοι δουλέψουν, θα μπορούν να πάρουν κάποιο μεροκάματο. «Τις ελλείψεις σε εργατικά χέρια θα μπορούσαν να καλύψουν οι πρόσφυγες και μετανάστες που βρίσκονται στη χώρα. Βέβαια, δεν ξέρουμε, πόσοι από αυτούς μπορούν να εργαστούν, να βγάλουν ΑΜΚΑ, ΑΦΜ κ.τ.λ., ωστόσο, κάποιοι θα μπορούσαν να αποτελέσουν πολύ χρήσιμο εργατικό δυναμικό. Ήδη έχουμε κάνει επαφές για το θέμα αυτό με τα υπουργεία και με όλους τους αρμόδιους φορείς. Προτείναμε να ξεκινήσει ένα δοκιμαστικό project στην Ημαθία και αν έχει επιτυχία, να το επεκτείνουμε σε ολόκληρη τη χώρα», είπε ο κ. Γιαννακάκης.» [64]

Να τα πάλι τα camps, τα project και «κάποιο μεροκάματο»! Όσοι και όσες πέρασαν, πέρασαν! Όσοι και όσες ξυλοφορτώθηκαν, τραυματίστηκαν, σύρθηκαν, πέθαναν, τελείωσε. Ώρα για ροδάκινα!

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Το Σπίτι των Γυναικών, για την Ενδυνάμωση & τη Χειραφέτηση, με τη μετανάστρια Eden που μην αντέχοντας τις συνθήκες κράτησής της και τη στέρηση της ελευθερίας της, αποπειράθηκε να αυτοκτονήσει πίνοντας χλωρίνη. Την επόμενη μέρα ανακοινώθηκε πως «Ένα εξάχρονο προσφυγόπουλο κάηκε ζωντανό στο ΚΥΤ της Μόριας», *StoNisi.gr*, 16-03-2020. Μετά από τρεις μέρες (19/03) ανακοινώθηκε στο athens.indymedia έναρξη απεργίας πείνας 1.200 μεταναστών από κέντρο κράτησης της Κορίνθου με αίτημα την απελευθέρωσή τους. Βλ. ακόμη «'We Are Like Animals': Inside Greece's Secret Site for Migrants», Matina Stevis-Gridneff, Patrick Kingsley, Haley Willis and Sarah Almukhtar, *The New York Times*, 10-03-2020.

[58] Βλ. «The Killing of Muhammad al-Arab», https://vimeo.com/395567226 το βίντεο που αναφέρεται στη δολοφονία μετανάστη στα ελληνοτουρκικά σύνορα στις 2 Μαρτίου 2020. Επίσης βλ. «Πτώμα σε προχωρημένη σήψη βρέθηκε στον Έβρο», *ΕΦΣΥΝ*, 09-03-2020.

[59] «Παραστρατιωτικοί πυροβόλησαν αστυνομικό στον Έβρο - Τον πέρασαν για μετανάστη!», *TVXS*, 08-03-2020. «Ο αστυνομικός, για καλή του τύχη, φορούσε αλεξίσφαιρο γιλέκο που σταμάτησε τη σφαίρα και γλίτωσε με ελαφρύ τραυματισμό. Το περιστατικό επιβεβαιώνεται τόσο από αστυνομικές πηγές όσο και από το Νοσοκομείο της Αλεξανδρούπολης όπου μεταφέρθηκε για τις πρώτες βοήθειες. Είναι ενδεικτικό της κατάστασης που έχει διαμορφωθεί με τις ανεξέλεγκτες ένοπλες ομάδες που υποκαθιστούν τον νόμο. Πηγές κοντά στην Αστυνομία αναφέρουν ότι από υψηλά ιστάμενο πρόσωπο δόθηκε εντολή να αποσιωπηθεί το γεγονός».

[60] «Από τα hot spot στα χωράφια: Το νέο σχέδιο για την ενσωμάτωση των μεταναστών», *Star Channel*, 17-02-2020.

[61] «Μεταναστευτικό: Το ΜέΡΑ 25 έχει... πρόταση - Να στείλουμε τους μετανάστες σε έρημα χωριά να κόβουν ξύλα για ηλικιωμένους», *iefimerida.gr*, 28-02-2020.

[62] «Επί τάπητος η αξιοποίηση προσφύγων ως εργάτες γης σε Ημαθία και Πέλλα, λόγω και κορονοϊού», *ΑΠΕ-ΜΠΕ*, 20-03-2020.

[63] «Μετανάστες στα χωράφια», *Pella24.gr*, 21-03-2020.

[64] «Κορονοϊός: Τεράστιες ελλείψεις σε έναν μήνα σε λαχανικά και φρούτα», Ρωμανός Κοντογιαννίδης, *Έθνος*, 26-03-2020.

3. Άμα έχεις τέτοιους φίλους, τι τους θέλεις τους εχθρούς;

Αξίζει να σημειωθεί ότι μπροστά στη λυσσαλέα βία που εξαπέλυσε το κράτος, τα παρακρατικά δίκτυα και κομμάτια του όχλου στα νησιά και τον Έβρο, αφήνοντας πίσω τους μεταξύ άλλων και νεκρούς, η Αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ διά του προέδρου της έδειξε για άλλη μια φορά τη χρησιμότητά της για το μέλλον, χειροκροτώντας το κλείσιμο των συνόρων αλλά διαφωνώντας σε θέματα ύφους και τακτ. [65]

Δεν ήταν μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ που θαυμάσαμε μέσα σε αυτή τη συγκυρία. Προτού λαός και κράτος οδεύσουν σε πλήρη ενότητα κατά των μεταναστών, εμφανίστηκε στη Χίο και τη Λέσβο ένας μίνι ενδο-πατριωτικός εμφύλιος, από αυτούς που μας κάνουν να πιάνουμε τον κουβά με τα ποπ-κορν. Στις 26 Φεβρουαρίου δύο ξενοδοχεία που διέμεναν άνδρες των ΜΑΤ στη Χίο δέχτηκαν την επίσκεψη ντόπιων που ξυλοφόρτωσαν τα ΜΑΤ και έστειλαν 2 διμοιρίες στο νοσοκομείο. [66] Οι κάτοικοι μπήκαν στα δωμάτια των ΜΑΤατζήδων, τους πέταξαν τις βαλίτσες από τα μπαλκόνια και τους έδερναν όπου τους έβρισκαν. Αυτό ήταν η απάντηση για το ξύλο που τις προηγούμενες μέρες τα ΜΑΤ έριχναν στους κατοίκους στους δρόμους. Τα ΜΑΤ ανταπάντησαν την ώρα που έφευγαν από τη Χίο με το καράβι τους όταν –με πολιτικά ρούχα και κλομπ ανά χείρας– κυνηγούσαν τους ντόπιους στα βουνά, σπάζοντας αυτοκίνητα και φωνάζοντάς τους «τουρκόσπορους»! Σε αυτό τον απολαυστικό τσακωμό για το ποιος είναι ο πιο «Έλληνας» δεν θα μπορούσε να λείπει βέβαια η Αριστερά. Υποτίθεται, τώρα, ότι επειδή φάγανε ξύλο οι μπάτσοι και επειδή οι κάτοικοι δεν θέλανε τα κέντρα κράτησης στα νησιά τους –όχι λόγω *αντιρατσισμού*, αλλά λόγω «υποβάθμισης» των νησιών τους από τους μετανάστες ή επειδή δεν τα βρήκαν με το κράτος στις μεταναστο-επιδοτήσεις– οι κάτοικοι στηρίχτηκαν από την αριστερά (και κομμάτι της αντιεξουσίας) ως ο «επαναστατημένος λαός». Μάλιστα, η ΚΕΕΡΦΑ φαντασιωνόταν ότι οι κάτοικοι ήταν αντίθετοι στο νέο... Άουσβιτς. [67] Όλο λάθος!

Η σύμπνοια της Αριστεράς στην εθνική κατάσταση εξαίρεσης είναι οφθαλμοφανής καθώς υιοθέτησε πλήρως τα σενάρια περί... 'ασύμμετρης [μεταναστευτικής] απειλής'. Ξεκινάμε με το ΚΚΕ που φρόντισε να μας παρουσιάσει τις αντιτουρκικές του αιχμές. Μετά από συνάντηση του Δ. Κουτσούμπα με με τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας, Ν. Αναστασιάδη, ο πρώτος δήλωσε πως το ΚΚΕ ανησυχεί πολύ «για τη συνεχή τούρκικη επιθετικότητα και προκλητικότητα στην ευρύτερη περιοχή, στο Αιγαίο, στην Αν. Μεσόγειο, στη Μ. Ανατολή, που βέβαια σήμερα συνδυάζεται – εκτός από την κλασική επιθετικότητα των συνεχών παραβιάσεων στο Αιγαίο, των αμφισβητήσεων κυριαρχικών δικαιωμάτων, συνθηκών που όρισαν τα σύνορα των χωρών της περιοχής– και με νέες "ασύμμετρες απειλές", με προκλήσεις, με τα προσφυγικά - μεταναστευτικά ρεύματα στον Έβρο και σε όλα τα νησιά του Αιγαίου». [68] Τρεις μέρες νωρίτερα, το Πολιτικό Γραφείο του ΚΚΕ τοποθετείται για άλλη μια φορά υπερασπιζόμενο την ελληνική εδαφική ακεραιότητα υιοθετώντας την εθνική αφήγηση πως μόνο η Τουρκία «χρησιμοποιεί» τους μετανάστες-πρόσφυγες (ενώ δήθεν το ελληνικό κράτος δεν το έχει κάνει ποτέ αυτό)· μόνο που αυτή τη φορά συνέχισε την παράδοση των ίσων αποστάσεων ανάμεσα σε 'αντιδραστικό εθνικισμό' και... 'κοσμοπολιτισμό': «Καλούμε τον ελληνικό λαό, ιδιαίτερα τον πληθυσμό των νησιών και των παραμεθόριων περιοχών, να οργανώσει τον αγώνα του, στρέφοντας τα πυρά στους υπεύθυνους και τις αιτίες που γεννούν το πρόβλημα. Να απομονώσουν τόσο τον αντιδραστικό εθνικισμό και την καταστολή όσο και τον επικίνδυνο κοσμοπολιτισμό της θεωρίας των "ανοιχτών συνόρων". "Ομοψυχία" και συμμαχία να έχει ο λαός μέσα στους αγώνες του, κόντρα στις αστικές κυβερνήσεις και τους ιμπεριαλιστικούς εταίρους τους». [69] Τι να σηματοδοτεί, άραγε, αυτή η εξίσωση του κακού εθνικισμού (άρα, υπάρχει και καλός) με τον 'κοσμοπολιτισμό' όταν γίνονται πογκρόμ εναντίον μεταναστών;

Από κοντά ακολουθεί και η Κομμουνιστική Οργάνωση Ελλάδας –η οποία συνδυάζει στοιχεία και των δύο μέχρι στιγμής θέσεων. Από τη μια μεριά, διατηρεί τη σχετικοποίηση του Ολοκαυτώματος και αποσιωπά το ότι ο φασισμός και ο ναζισμός ήταν δυτικά και χριστιανικά 'φρούτα' –μέσω της ταύτισης του Ερντογάν με τον... Χίτλερ. Από την άλλη μεριά, οικοδομεί το προφίλ ενός επεκτατικού νεο-οθωμανισμού που συνοδεύει «τη λογική ενός υβριδικού πολέμου εναντίον της [ελλάδας]». Ως εκ τούτου, «[η] Ελλάδα είναι απαραίτητο να προστατέψει τα σύνορά της από την οργανωμένη και κατευθυνόμενη από τις υπηρεσίες του Ερντογάν απόπειρα μαζικής εισόδου μεταναστών. Είναι απαραίτητο να προστατέψει τα σύνορά της σε όλο το μήκος τους (Έβρος και νησιά) και να σταματήσει τα σχέδια του Ερντογάν, της Ε.Ε. και του ΝΑΤΟ». Λίγες γραμμές πριν το τέλος, μας παρουσιάζεται και το σχέδιο που υπάρχει από πίσω· που δεν είναι άλλο από την... παγκοσμιοποίηση [sic] και την διάλυση των κοινωνιών –και πιο συγκεκριμένα, της ελληνικής. Η ΚΟΕ, δηλαδή, εμφανίζεται με ισχυρή ανοσία (αγέλης!) στον ελληνικό ρατσισμό, στην εθνική πραγματικότητα του κράτους της, στις δολοφονίες μεταναστών από εθελοντές φασίστες και κρατικούς φρουρούς. [70] Αν μη τι άλλο, η ανακοίνωσή της είναι μια γλαφυρή αυτο-περιγραφή της αριστερής κρατικοποίησης.

Το καρέ συμπληρώνει η Λαϊκή Ενότητα. Σε άρθρο που δημοσιεύτηκε στις 14 Μαρτίου, οι θέσεις της επεξηγούνται σε πληρέστερο βαθμό μιας κα 'απομυστικοποιείται' η αριστερή γλώσσα των κομματικών ανακοινώσεων. Και αυτοί μας λένε ότι "θα χάσουμε" την απεύθυνση στο πόπολο αν δεν πάμε με τα νερά του (και κρατικού) αντιτουρκισμού: «η αριστερά, υπό την ηγεμονία νεοφιλελεύθερων και δικαιωματιστών, «πνίγεται» στα νερά του Έβρου και ξεκόβει από τις λαϊκές μάζες χαρίζοντάς τις χαιρέκακα στην ακροδεξιά.» Μας εξηγούν ότι «[ε]ίναι άλλα τα αισθήματα του κόσμου απέναντι σε αιτουμένους ασύλου όταν για παράδειγμα οι τελευταίοι είναι 80.000 και αναλογικά διασκορπισμένοι σε όλη την επικράτεια και θα είναι άλλα αν φτάσουν τις 500.000. Μπορεί σε κάποιους να φαντάζει ακροδεξιό αλλά αν αντιλαμβάνονταν την ιστορικότητα της ανθρώπινης ύπαρξης και την παραπάνω αρχή θα το κατανοούσαν απολύτως». Το άρθρο κλείνει με την παράσταση αριστερής νίκης: ένα κράτος, ένας λαός: «Για να νικήσεις όμως την ακροδεξιά πρέπει να διεκδικήσεις από εκείνη, με επιτυχία το "εθνικό", όχι να το βρίζεις, να το χλευάζεις, να το υποτιμάς και εν τέλει να το χαρίζεις. Να μπορείς να διακρίνεις μεταξύ υπεράσπισης της πατρίδας απέναντι στην τουρκική επιθετικότητα και ανθρωπιστικού καθήκοντος που αποτελεί υποχρέωσή μας». [71]

Ωστόσο, ένα σημείο των καιρών –ενδεικτικό του βαθμού κρατικοποίησης της Αριστεράς– είναι πως ενώ οι φασίστες προσπαθούν, εν μέσω απαγόρευσης κυκλοφορίας, να δραστηριοποιηθούν προχωρώντας σε επιθέσεις εναντίον μεταναστών, ανακινώντας το ζήτημα του "υβριδικού πολέμου" και σε ένα επίπεδο καθημερινότητας, η Αριστερά φέρνει το ζήτημα της υγιεινής ως άμυνα για το ότι οι φασίστες θέλουν να δείρουν μετανάστες, καταγγέλλουν τους φασίστες ως ανεύθυνους... [72] Και πώς θα μπορούσαν να το αποφύγουν αυτό, βέβαια, όταν –όπως βλέπουμε σε όλα τα παραπάνω αποσπάσματα– έχουν υιοθετήσει την ίδια ρητορική περί τουρκικού υβριδικού πολέμου μέσω των μεταναστών. Γι' αυτό το λόγο, η κριτική τους έχει το βλέμμα της στραμμένο στην κρατική βελτίωση· σφυρίζοντας αδιάφορα για την όξυνση των ρατσιστικών επιθέσεων. Δεν θέλουν βέβαια να πουν πως η 'υγειονομική βόμβα' είναι ένας ιατρο-αστυνομικός όρος που

χρησιμοποιήθηκε για να εγκληματοποιήσει, να παρανομοποιήσει και να υποτιμήσει τους μετανάστες, ως κομμάτι μιας ρατσιστικής αφήγησης.

Αυτό αξίζει να το θυμόμαστε. Και εμείς τουλάχιστον από πλευράς μας θα το θυμίζουμε. Η συνέργια της ντόπιας αριστεράς με τους φασίστες κάθε είδους συμβαίνει ενώ τα περιθώρια φαίνεται να στενεύουν: οι μετανάστες χωρίς χαρτιά δεν μπορούν να δηλώνουν μόνιμη κατοικία και να νομιμοποιούνται να κυκλοφορούν καν· μπορούν μόνο να κυκλοφορούν ως εργαζόμενοι, αν εργάζονται ακόμα, κινούμενοι και κινούμενες ανάμεσα σε ρατσιστικά βλέμματα που χρησιμοποιούν όλη τους τη ρατσιστική 'υπευθυνότητα' για να τους υποδείξουν προς αστυνομικό έλεγχο. Όπως μας έλεγε ένας σύντροφος: «Για πρώτη φορά στη ζωή μου ήμουν χαρούμενος που πήγα στη δουλειά. Ονειρεύομαι ήδη την ημέρα που θα μισήσω την δουλειά. Τον ίδιο ενθουσιασμό είχα νιώσει πριν 20 χρόνια που είχα πάρει ένα αντίστοιχο κωλόχαρτο, την άδεια παραμονής! Αλήθεια σου λέω. Δυνατά συναισθήματα!» Λέμε ότι για εμάς κάτι τέτοια είναι καλύτεροι οδηγοί για την πραγματικότητα. Θα αφήσουμε την ελληνική αριστερά και τα παρακλάδια της να συνεχίσουν να γλείφουν τους ρατσιστές τους.

Η Αριστερά στους δύο ασύμμετρους πολέμους είναι διά της σιωπής της αλλά και των πρωτοβουλιών της **το αριστερό χέρι του ελληνικού κράτους** εναντίον μεταναστών, Ρομά, μειονοτικών, τοξικοεξαρτημένων, αστέγων, γυναικών, ψυχιατρικών τροφίμων και φυλακισμένων, ατόμων με ειδικές ανάγκες και των λεγόμενων «αντι-κοινωνικών». Η κριτική της σε σχέση με τα σύνορα είναι ότι αυτή *θα έκανε τα ίδια ακριβώς με τη δεξιά, απλώς με λιγότερες φανφάρες*. Η κριτική της σε σχέση με τις φασιστικές πολιτικές επιδημιολογίας είναι ότι *δεν επιβλήθηκαν νωρίτερα*. Δευτερευόντως, κοιτάει να απαντάει με τα γνωστά περί «κράτους πρόνοιας» τη στιγμή που είναι φανερό στον καθένα –ακόμα και στους ηλικιωμένους που υποτίθεται πως προστατεύουν– ότι το κράτος διαχειρίζεται απλώς βιοπολιτικά τη ζωή, την αρρώστια και τον θάνατο όλων μας. Όπως σε στιγμές κανονικότητας, **οι προνοιακές δομές αποτελούν το απαραίτητο συμπλήρωμα της επίδειξης της κρατικής πυγμής,** έτσι και στη στιγμή αυτή συμπύκνωσης της κατάστασης έκτακτης ανάγκης, τα αιτήματα περί «περισσότερων Μ.Ε.Θ.», «καλύτερου ιατρικού συστήματος», «παρουσίας κοινωνικών λειτουργών στα σπίτια δήθεν για την αποτροπή της ενδο-οικογενειακής βίας» κ.ο.κ., είτε συσκοτίζουν και παραβλέπουν εσκεμμένα τις φασιστοειδείς συνθήκες ζωής για ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού είτε εμφανίζουν την ίδια την Αριστερά ως «αγωνιζόμενη», ενώ στην ουσία **συμμετέχει με το θετικό της αποτύπωμα στην κρατική βιοπολιτική κυριαρχία πάνω στη ζωή και στο θάνατο**.

Δυστυχώς και το τεράστιο μέρος των «πέραν της καθεστωτικής αριστεράς» είτε αναπαράγει κατευθείαν τους λόγους και τις πράξεις αυτής της σάπιας αριστεράς, από τη φιλανθρωπία έως το κράτος πρόνοιας, **«αυτο-οργανώνοντας» αυτό που το κράτος επιτρέπει να «αυτο-οργανώνεις», είτε σχολιάζει κριτικά τις παρενέργειες και τα συμπτώματα του «#μένουμε-σπίτι», δίχως να τοποθετείται εναντίον των ίδιων των πολιτικών επιδημιολογίας και των λόγων που τις επιβάλλουν**. Μπροστά στον ρηχό πανικό, όμως, και την ευκαιριακή ψυχραιμία των «όσων συμβαίνουν τώρα 'λάιβ'», θα έπρεπε εδώ κανείς και καμιά να επιμείνει σε μια ιστορική ματιά για να διαπιστώσει ότι τα κράτη αποδείχθηκαν στο παρελθόν πολύ περισσότερο φονικά από τις ασθένειες όλου του πλανήτη –πόσο μάλλον όταν αυτά μας έλεγαν πως βρέθηκαν σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

[65] «Α. Τσίπρας: Σωστά κλείνουν τα σύνορα, και εμείς το κάναμε αλλά χωρίς φιέστες», *Καθημερινή*, 03-03-2020.

[66] «Χίος: Εισβολή κατοίκων σε ξενοδοχείο όπου μένουν αστυνομικοί», Μίνα Καραμήτρου, *CNN Greece*, 26-02-2020.

[67] «ΚΕΕΡΦΑ: Να στηρίξουμε το μαζικό ξεσηκωμό στη Λέσβο», *ΕΦΣΥΝ*, 24-02-2020: «Η απόφαση της κυβέρνησης της ΝΔ [...] με στόχο την άμεση ανέγερση φυλακών τύπου Άουσβιτς για τους πρόσφυγες είναι μια τεράστια πρόκληση για το νησί της αλληλεγγύης και της ανθρωπιάς, των γιαγιάδων που υποδέχτηκαν τις μωρομάνες και τα παιδιά τους, των εργαζόμενων και της νεολαίας που στήριξαν το κατατρεγμένο προσφυγόκοσμο».

[68] «Κουτσούμπας: Μεγάλη ανησυχία για την τουρκική επιθετικότητα», *news247.gr*, 06-03-2020

[69] «Ανακοίνωση για τις εξελίξεις στο Προσφυγικό και τα μέτρα της κυβέρνησης», *902.gr*, 03-03-2020.

[70] «Το μεταναστευτικό μετατρέπεται σε εθνικό πρόβλημα», *koel.gr*, 01-03-2020: «Σε αυτή τη φάση αξιοποιεί απροκάλυπτα ως όπλο τις μεταναστευτικές και προσφυγικές ροές, αποτέλεσμα των ιμπεριαλιστικών πολέμων της Δύσης και των νεο-οθωμανικών βλέψεων της Τουρκίας. Ο Ερντογάν, ως νέος Χίτλερ, πρώτα βομβαρδίζει ανηλεώς μια ξένη χώρα και κατόπιν εκμεταλλεύεται το κύμα προσφύγων σε ένα διαρκή εκβιασμό της Δύσης για να αποσπάσει στήριξη και νομιμοποίηση στις επεκτατικές του βλέψεις.» Και για κλείσιμο: «Το μεταναστευτικό μετατρέπεται σε εθνικό ζήτημα. Τόσο διότι μέσω αυτού σχεδιάζεται και υλοποιείται ο παγκοσμιοποιητικός σχεδιασμός διάλυσης των κοινωνιών όσο και ειδικότερα διότι είναι «εργαλείο» του τούρκικου επεκτατισμού. Όποιος δεν το έχει καταλάβει, ή δεν θέλει να το καταλάβει, επί της ουσίας προωθεί τα σχέδια Ε.Ε.-ΝΑΤΟ και Τουρκίας.»

[71] «Φάντασμα από τα παλιά ξύπνα... τρελάθηκαν (Ή πώς η αριστερά πνίγεται και στον Έβρο)», Θέμης Τζήμας, *laiki-enotita.gr*, 14-03-2020.

[72] «Ετοιμάζουν βίαιο πογκρόμ κατά προσφύγων στα Σφαγεία Ρόδου», *ΕΦΣΥΝ*, 28-03-2020: «Καταγγέλλουμε: 1. Τους γράφοντες και όσους συνεπικουρούν για προετοιμασία φασιστικού πογκρόμ. 2. **Την ανευθυνότητά των ανεγκέφαλων φασιστών, προκειμένου να εκτονώσουν το ρατσιστικό μένος τους, να προκαλέσουν μεγαλύτερα ακόμη προβλήματα στη δημόσια υγεία με διασπορά της πανδημίας**. Καλούμε τις τοπικές Αρχές και την Αστυνομία να παρέμβουν πριν είναι αργά» (η έμφαση δική μας).

4. Αντί αποχαιρετισμού.

Σε αυτό το πράμα που ξεκίνησε να γράφεται σαν ένα μόνο κείμενο είπαμε τα εξής: Πρώτον, κάθε κράτος χρησιμοποιεί την κρίση του κορωνοϊού ως μια κρίση εγχώριας κατανάλωσης, προώθησης των στόχων του, συνέχειας της πολιτικής του εντός και εκτός συνόρων. Στην περίπτωση του ελληνικού κράτους είχαμε να κάνουμε μέσα σε δυόμιση μήνες (και συνεχίζει) με δύο «πολέμους» (ενάντια στους μετανάστες ως «υβριδικό όπλο» της Τουρκίας και ενάντια στον ιό!). Αυτοί οι δύο πόλεμοι στόχο είχαν την εσωτερική πειθάρχηση και την εθνική συσπείρωση για τους θεωρούμενους ντόπιους, την γκετοποίηση και την απειλή παρανομοποίησης των πιθανών «εσωτερικών εχθρών» –ένα crash-test για την περίπτωση του πραγματικού πολέμου. Στην πρώτη ενότητα του κειμένου είδαμε πως το κράτος κατασκευάζει μέσω της επιδημιολογίας τους «υπεύθυνους πολίτες» και τους «αντι-κοινωνικούς» για χάρη του εθνικού συμφέροντος και πως οξύνει την επίθεσή του στους «ξένους» του έθνους κάνοντας χρήση μιας σκληρής φυλετικής-ταξικής επιδημιολογίας που κορυφώνεται με τη δημιουργία γκέτο. Στη δεύτερη ενότητα είδαμε πως λαός και κράτος –ως ένα σώμα– ξεσπάνε στους μετανάστες κάνοντας ακόμα πιο ρητές τις προθέσεις τους, ξυλοκοπώντας, σκοτώνοντας και εκμεταλλευόμενοι τους μετανάστες ατιμώρητα μεν, όπως πριν, αλλά επιστρατεύοντας πλέον και νέα όπλα: τα αφεντικά θα περνάνε από τα camps [sic] για να διαλέγουν εργάτες! Το επιτάσσει το εθνικό συμφέρον και πάλι, η πατρίς απειλείται!

Και επειδή θα συνεχίσει να απειλείται… δια στόματος του ελληνικού κράτους αλλά και των δημοσιογράφων που κάνουν τα τσιράκια του, μας έχει ειπωθεί με κάθε τρόπο και σε κάθε τόνο ότι η ζωή μας μετά τον πόλεμο με τον «αόρατο εχθρό» δεν θα ’ναι ποτέ ξανά η ίδια. «Ξεχάστε την κανονικότητα», «θα χρειαστούν θυσίες» και τα ρέστα. Δεν έχουμε κανένα λόγο να μην πιστέψουμε τις υποσχέσεις τους. Μας υπόσχονται μέχρι και νέα θερμά επεισόδια με την Τουρκία. «Υβριδικός», «αόρατος» ή μη, ένας πόλεμος, ο πόλεμος εναντίον μας, θα συνεχιστεί. Εν τω μεταξύ εμείς προσπαθούμε ακόμα να καταλάβουμε τι μας γίνεται. Θα επανέλθουμε με κάποιο ακόμη κείμενο όπου θα μιλάμε για αυτά που συμβαίνουν μέσα στα σπίτια, όσο καθόμαστε μέσα (μεταξύ μας, δεν καθόμαστε και πολύ!), ή με το τι συμβαίνει με τις δουλειές μας.

Αλλά πέρα απ’ αυτό σκεφτόμαστε πόσο τυχερές και τυχεροί είμαστε που ως κομμάτια αντιφασιστικών ομάδων συναντιόμαστε με τις συντρόφισσες και τους συντρόφους μας, τα λέμε και βγάζουμε άκρη συλλογικά, έπειτα ακούμε άλλους και άλλες οργανωμένες. Χαιρόμαστε με μια πίκρα (ως συνήθως δηλαδή!) γιατί αυτές οι εσχατιές για τις οποίες μιλούσαμε πάντοτε, έρχονται και πέφτουν πια στη μούρη μας. Πόσο ξένες μοιάζουν οι εφησυχαστικές αντιλήψεις και οι επαναστατικές θεωρίες (οι εργατικοί Δεκέμβρηδες, η έφοδος στον ουρανό από τις πλατείες κ.ο.κ.), οι μεταμοντέρνες αναλύσεις δίχως πολιτική αιχμή, υλικό βάρος και ιστορική κατεύθυνση σήμερα ε; Πόσο άκυρες και σα να μην έχουν να πουν τίποτε για το σήμερα; Νιώθουμε μια σιγουριά που διαλέξαμε να είμαστε σε αντιφασιστικές ομάδες σε μια εποχή που οι φασίστες δεν φαίνονται λίγοι, ούτε ανοργάνωτοι –είναι στα τιμόνια των κρατών. Νιώθουμε μια σιγουριά που αφετηρία του αντιφασισμού μας είναι το Άουσβιτς, πράγμα που δεν μας επέτρεψε ποτέ να είμαστε επαναστατικά αισιόδοξοι. Νιώθουμε μια σιγουριά που δεν ταυτίσαμε ποτέ τον φασισμό με τους Ναζί, αλλά μιλήσαμε για όλα ετούτα που τώρα παίρνουν σάρκα και οστά μπροστά μας. Νιώθουμε μια σιγουριά γιατί με όχημα τον αντιφασιστικό λόγο δεν μιλάμε για ιούς ώστε να κατανοήσουμε το σήμερα· γιατί δεν προσπαθούμε να ανακαλύψουμε τι είναι αυτό που ξεδιπλώνεται γύρω μας πιστεύοντας το αφήγημα της ‘υγειονομικής κρίσης’. Νιώθουμε το «πρωτόγνωρο» που βλέπουν όλοι να διαλύεται μέσα στο από παλιά μεθοδευμένο (τις κρατικές πολιτικές και το δολοφονικό ρατσισμό)· νιώθουμε μέσα στη γενική υπνηλία (τη χούντα και την ανυπαρξία αντίλογου) το πρωτόγνωρο.

«Άραγε για ποιον ουρλιάζουν οι σειρήνες της μητρόπολης; Μήπως είναι οι ύστατες κραυγές των τελευταίων ζωντανών για την εφιαλτικά ήσυχη μοναξιά που τους βασανίζει; Ή μήπως οι σειρήνες είναι αυτές που επισημαίνουν ότι ανακάλυψαν τους τελευταίους ζωντανούς που φωτίζουν το σκοτάδι; Κουράγιο, σ' αυτήν την πόλη υπάρχει αρκετή μοναξιά και μίσος για να χορτάσουμε όλοι μας». ΤΑ ΚΟΥΡΕΛΙΑ (τ. 2, Δεκ. 2000).

Νιώθουμε σαν εκείνες οι τρεις έλικες «ταυτότητα-πολιτική οργάνωση-πολιτική συγκυρία» της δουλειάς του fight back!/antifa negative να μας βοηθούν να καταλάβουμε το σήμερα καλά, να μας βοηθούν για άλλη μια φορά να δούμε πως σημασία έχει η τοποθέτηση στη σημερινή συγκυρία· εκεί –σε αυτή την τοποθέτηση– βρίσκουμε τους εχθρούς μας και τους φίλους μας, όντας ένα μάτσο ταυτότητες που τρώμε μια πολύπλευρη επίθεση, όντας οργανωμένες/οι μέσα σε πολιτικές συνελεύσεις γιατί αυτό έχουμε ανάγκη να κάνουμε ώστε να καταλαβαίνουμε και να αντιδρούμε οργανωμένα. Έχουμε σιγουριά, τέλος, που βάλαμε από νωρίς απέναντί μας το κράτος και τον όχλο, που βάλαμε για πυξίδες τις εμπειρίες μας και την κριτική ιστορική κατάδυση στα βάθη της ελληνικής κρατικής αφήγησης.

Κάπου εκεί τελειώνουν οι βεβαιότητες και μετά αρχίζουν οι διερωτήσεις. Είναι ο αντιφασισμός του «πριν» ικανός να υπάρξει και λέει κάτι της προκοπής και στο μετά τον «ιό», στην πεθαμένη κανονικότητα που μας υπόσχονται; Από τη σκοπιά που βλέπουμε τώρα τα πράγματα, η ταχύτητα του θεάματος μοιάζει να κάνει αυτό που λέγεται «τα γεγονότα» να καθορίζουν την πραγματικότητα. Ποτέ δεν έμοιαζε τόσο πυκνή, τόσο θορυβώδης. Ξέρουμε μονάχα ότι μετά τον πάταγο του θεάματος όλα θα 'ναι πιο εύκολα μετρήσιμα, ξέρουμε ότι ποντάρουμε – συνήθως σωστά– στην ψυχραιμία. Ψυχρό αίμα συντρόφια! Ακόμα κι αν όσα βλέπαμε πιο πριν με μικροσκόπιο πέφτουν τώρα όλα μαζί σε ολωνών μας τα κεφάλια!

Αυτό το κείμενο, γραμμένο μέσα στα «γεγονότα», εξυπηρετεί και σαν ένα ημερολόγιο ελληνικού φασισμού, δηλαδή ημερολόγιο ανάδειξης της δυστυχίας της καθημερινής ζωής μέσα στη φασιστικοποιημένη ελλάδα –γι' αυτό πιστεύουμε ότι θα μας ξαναφανεί χρήσιμο. Υπάρχει μια καταστατική γελοιότητα σε όσα ζούμε. Οι έλληνες μας λένε ότι μέσα σε ένα τρίμηνο θα κερδίσουν δύο πολέμους, υβριδικούς και αόρατους, και ότι μονιασμένοι θα πάνε να γιορτάσουν τα 200 χρόνια από τη δημιουργία του αιματηρού τους κράτους. Αυτή τη γελοιότητα μπορούμε να την αναδείξουμε. Πρέπει να θυμηθούμε εδώ ότι –σε αντίθεση με ό,τι θέλουν να μας πουν– «το προσωπικό δεν είναι ελληνικό», το ατομικό μας συμφέρον δεν είναι το εθνικό, ούτε σε επίπεδο υγείας ούτε και σε κανένα. Γιατί αν φάμε αυτή τη μούφα, ότι δηλαδή κάτι καλό γίνεται για χάρη μας από τους κυνηγούς των όποιων «ξένων», των μεταναστών, των μη-κανονικών, των αντι-κοινωνικών, τότε θα έχει φτιαχτεί η «μαγιά» για κάποιο σφαγείο, τότε ένας απαισιόδοξος κυνισμός θα φανεί σαν σύμμαχος της χιονοστιβάδας που θα μας παρασύρει, γιατί τότε δεν θα υπάρχει κανένα φρένο.

Μαζί με τους ειδικούς «επιδημιολόγους», σκάνε παρέα απ' ό,τι βλέπουμε τελευταία και οι ειδικοί «ιστορικοί» και «διανοούμενοι». Ξαναφέρνουν την παλιοχρονισμένη κουβέντα της παγκοσμιοποίησης στο προσκήνιο και πόσο έωλη αποδείχτηκε. Οι πιο συνειδητοποιημένοι ταξικά από αυτούς (τόσο τους επιδημιολόγους όσο και τους ιστορικούς) μας λένε στα μούτρα πως η περιβόητη «επιστροφή του εθνικού κράτους» (λες κι είχε φύγει ποτέ!) είναι η πιο συμφέρουσα γιατί το έθνος, λένε, είναι μια βολική και ασφαλής οικογένεια για όλους και όλες μας. Δεν το πιστέψαμε ούτε μια μέρα και ούτε σκοπεύουμε να ξεχάσουμε σήμερα πως το εθνικό κράτος έχει τους περισσότερους νεκρούς στην πλάτη του σε σχέση με οποιαδήποτε αρρώστια. Τώρα, συγκεκριμένα και για το ελληνικό, ας μην ξεχνάμε –το είπανε ωραία και οι μετανάστες στη συνέντευξή τους πρόσφατα:

«Δεν έχουμε δει στη ζωή μας χειρότερους ανθρώπους από τους Έλληνες»

0151 αντιφασιστικό περιοδικό ενάντια στην ελληνική εμπειρία
0151@espiv.net, 0151.espivblogs.net

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

[73] «Συρίγος για Τουρκία: Ανησυχούμε μήπως μας στείλει επίτηδες φορείς του κορωνοϊού», *LIFO*, 03-04-2020. «Πρέπει να προετοιμαζόμαστε για ένα θερμό επεισόδιο στην Ανατολική Μεσόγειο. Έχουμε ακόμα την εντύπωση ότι περιμένουμε ένα θερμό επεισόδιο παλαιού τύπου, δηλαδή να βγει κάποιος με το καράβι του και να πάει να αντιπαρατεθεί με τα δικά μας καράβια. Αυτό που είχαμε στον Έβρο ξεπέρασε το θερμό επεισόδιο. Ήταν επίθεση άλλου τύπου».

[74] Έθνος, Φύλο και Γυναικεία Κινήματα, 1880-1949, *Antifa Negative/Fight Back!*, Ιούνης-Νοέμβρης 2017.

Εδώ και κάνα δυο χρόνια ετοιμάζαμε (αργά-αργά) αυτήν την έκδοση "Κυρίες και Κύριοι από δω για τα Αέρια" του Ταντέους Μπορόφσκι, μια συλλογή διηγημάτων για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Υποσχόμαστε ότι θα έρθει πολύ-πολύ σύντομα κοντά σας. Αυτό εδώ παρακάτω ίσως θα είναι το οπισθόφυλλό της. Για κάποιο λόγο το θεωρούμε επίκαιρο αυτό το βιβλίο.

«Σ' αυτόν τον πόλεμο, η ηθική, η εθνική αλληλεγγύη, ο πατριωτισμός και τα ιδανικά της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας είχαν όλα τους ξεγλιστρήσει από τα χέρια των ανθρώπων σαν ένα φαγωμένο κουρέλι. Είπαμε ότι δεν υπάρχει κανένα έγκλημα που ο άνθρωπος δεν θα διέπραττε προκειμένου να σώσει τον εαυτό του. Και, έχοντας σώσει τον εαυτό του, θα διαπράττει εγκλήματα για ολοένα και πιο ασήμαντους λόγους. Θα τα διαπράξει πρώτα από καθήκον, μετά από συνήθεια και τελικά για ευχαρίστηση».

Ο Ταντέους Μπορόφσκι σ' αυτά τα κείμενα περιγράφει σκηνές από τη ζωή του στα στρατόπεδα συγκέντρωσης και μιλά για τις σχέσεις των κρατουμένων, την εξαθλίωση, τη βία, τον θάνατο, το νοσοκομείο του στρατοπέδου, ένα γήπεδο ποδοσφαίρου, το γυναικείο τμήμα του στρατοπέδου, τους θαλάμους αερίων, τα κρεματόρια, τους Γερμανούς φρουρούς. Το ύφος του είναι καυστικό, ειρωνικό, γεμάτο από την ψυχρότητα που ο συγγραφέας «κέρδισε» στον πλανήτη Άουσβιτς. Δίπλα στα βιβλία του Πρίμο Λέβι, του Ζαν Άμερυ και του Ιμρέ Κέρτες, η μαρτυρία του Μπορόφσκι βάζει άλλο ένα κομμάτι του παζλ για την κατανόηση του σύμπαντος των στρατοπέδων συγκέντρωσης.

